

АНТРОПОСОФСКИ ВЕСТИ

БРОЙ 30
ИЮАНОВДЕН 2010
ЦЕНА: ПО ЖЕПАНИЕ

ИЗДАВА СЕ ОТ АНТРОПОСОФСКОТО ОБЩЕСТВО В БЪЛГАРИЯ

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред, предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят г-р Рудолф Шайнер (1861 - 1925) предоставя на всяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

СЪДЪРЖАНИЕ:

1.	Изложения на Рудолф Шайнер за възникването на Свободната Висша Школа
2.	Конференции в Гьотеанума
3.	Реч на Трайчо Франгов в Гьотеанума
4.	Тема на годината 2010/11
5.	Зад кулисите
6.	Международна конференция на валдорфските/щайнеровите училища (Хагски кръг)
8.	Орфей и "Философия на свободата"
9.	Писмо от Пилат Понтийски до император Тиберий
10.	Моето преживяване в семинара по Антропософска лечебна педагогика и социална терапия
11.	Човекът между истината и доброто и лъжата и злото в светлината на Антропософията
14.	Кампания ELIANT
14.	ПОКАНА ЗА ИЮАНОВДЕН
15.	ПОКАНА ЗА РАБОТНА АНТРОПОСОФСКА СРЕЩА
16.	АНТРОПОСОФСКИ УЧЕБНИ ГРУПИ

ИЗПОЖЕНИЯ НА РУДОЛФ ШАЙНЕР ЗА ВЪЗНИКВАНЕТО НА СВОБОДНАТА ВИСША ШКОЛА

ИЗГРАЖДАНЕ И РАЗПРЕДЕЛЕНИЯ В СВОБОДНАТА ВИСША ШКОЛА ЗА ИЗУЧАВАНЕ НА ДУХОВНАТА НАУКА

УСЛОВИЯ ЗА ПРИЕМАНЕ

По повод новото основополагане на Антропософското общество Рудолф Шайнер конституира по време на Коледното събрание през 1923 година и Свободната Висша Школа за Духовна наука и като неин ръководител се зае веднага след това и с нейното изграждане. Той възнамеряваше да обособи в нея 3 класа, както и отделни секции. Заедно с Общата антропософска секция трябваше да се сформират и други секции, които да представят различните сфери от живота. Още докато Р. Шайнер бе жив, бяха основани следните секции:

- Обща антропософска секция
- Педагогическа секция
- Медицинска секция
- Секция за говорни и музикални изкуства
- Секция за изобразителни изкуства
- Секция за художествени науки
- Математико-астрономическа секция
- Природонаучна секция (по-късно със самостоятелен аграрен отдел)
- Секция отговаряща за духовните стремежи на младежта

По-късно бе прибавена и секция за социални науки, която беше предвидена още от началото (Рудолф Шайнер се беше обърнал най-напред към Гюнтер Ваксмут да ръководи тази

секция, но той отказа).

За членовете на I клас през 1924 година бяха проведени в рамките на Общата антропософска секция всичко 38 езотерични (учебни) часа, от които 26 в Дорнах. Те се подразделят, оставяйки в един затворен цикъл, на 19 лекции за периода от 15 февруари до 2 август 1924 година, както и в 7 допълнителни часа-от 6 до 20 септември 1924 година, които по съдържание са свързани с 19-те лекции. Това отговаряше на първата третина на I клас. С останалите две трети Р. Шайнер планираше изграждането на II и III класове. Но вследствие на неговото заболяване и последвалата смърт не се стигна до тях.

Изнесените от Рудолф Шайнер езотерични часове, обхванати в рамките на I клас съдържат медитативни мантри със съответните обяснения към тях. Той строго държеше на това, езотеричното им съдържание да остане само в онзи кръг от хора, чиито членове изпълняват известни условия.

Рудолф Шайнер поставяше изискването към членовете, които евентуално са си водили бележки към лекциите, да ги унищожат в рамките на 8-дневен срок и да запазят само преписаните от дъската мантри за индивидуално медитативно практикуване. Часовете (лекциите) могат да бъдат стенографирани само с неговото съгласие. Въз основа на тези записки членовете на ръководството (форшанда) при Гьотеанума (а по-късно и упълномощените от това ръководство лектори по места) започнаха да разпространяват този езотеричен курс след смъртта на Р. Шайнер. До днес са образувани множество лекторски кръгове из целия свят,

които съгласуват мненията си по въпросите, разгледани в I клас на Висшата Школа и предлагат на ръководството на Общата антропософска секция нови лектори за утвърждаване.

С ръководенето на Общата антропософска секция днес са натоварени, от ръководството на Висшата Школа, членовете на форшанда при Гьотеанума. Рудолф Щайнер не е направил общоважащи обяснения за начина на работа сред членовете на Висшата Школа с дадените езотерични съдържания. Заедно с формата, която се придава на съдържанието на I клас в буквалния текст на Р. Щайнер, е развита и формата на тъй наречения свободно протичащ час, в който се дават обяснения и указания към мантрите в индивидуален вариант за всеки. Освен двете споменати форми днес се поддържа и работата по водене на диалог по различни начини според нуждите на членовете на Висшата Школа. Основа и предпоставка за тези и други възможни форми на общата работа е по същество индивидуалната медитативна връзка с мантрите.

След като съдържанието на лекциите (часовете в класа) в течение на времето след смъртта на Рудолф Щайнер не бяха запазени само в кръга, за който бяха определени, а отчасти бяха публикувани в съмнителна форма, управлението на Щайнеровото наследство реши да издаде тези текстове през 1992 година в обема на Събраните съчинения и по този начин ги направи достъпни за всеки. Ръководството на Висшата Школа участваше в това издаване. Макар че днес тези текстове, които са замислени за индивидуално изучаване, са достъпни за всеки, членовете на Висшата Школа работят над тяхното съдържание в съответствие с основните

предпоставки (условия) за членство в Свободната Висша Школа за духовна наука, като в центъра се поставя изговореното и чутото слово.

ПРЕДПОСТАВКИ ЗА ЧЛЕНСТВО И КАНДИДАТСТВАНЕ ЗА ПРИЕМ В I КЛАС НА ВИСШАТА ШКОЛА ЗА ДУХОВНА НАУКА

В отпечатаните изложения на Рудолф Щайнер към Свободната Висша Школа за Духовна наука се открояват 3 предпоставки за членство в Школата:

1. Решението да се поеме по пътя на духовно-научното, медитативно познание и по този начин кандидатът да се обвърже индивидуално с Антропософията.
2. Активна готовност да се поддържа плодотворно взаимодействие с другите членове на Висшата Школа и с нейното ръководство.
3. Воля да поемете отговорност за антропософското дело и да бъдете негов представител в света.

Чрез тези индивидуално обвързващи, жизнено важни решения, кандидатът изпълнява условията за прием в I клас на Висшата Школа.

Приемането в Свободната Висша Школа за Духовна наука става чрез влизането в I клас, чрез което кандидатът принадлежи към Общата антропософска секция. (Сътрудничеството в други специализирани секции следва според индивидуалните възможности, нужди и способности).

Молба за приемане може да подаде онзи,

който поне 2 години е бил член на Единното антропософско общество и е могъл да придобие едно основно разбиране на Антропософията. За тази цел кандидатът трябва да проведе разговор с отговарящия на място представител на Висшата Школа (лектор).

След това той представя писмена молба до ръководството на Свободната Висша Школа за Духовна наука при Гьотеанума, която трябва да съдържа следното:

- Кратко описание на неговия жизнен път (автобиография) и отношението му към Антропософската наука.
- Възраст; дата на постъпването и на принадлежността му като член на местното Общо антропософско общество.
- Защо се стреми към постъпване в I клас.
- Потвърждаване за познаването на съдържанията се в тази брошура основополагащи изложения, както и вътрешната готовност да отговаря на произлезлите от тях задължения за членовете на Висшата Школа.

Тази молба кандидатът предава на лектора, който от своя страна я изпраща, със своето одобрение, до Гьотеанума. Като потвърждение на приемането ръководството на Висшата Школа издава членска карта.

Кандидати, живеещи в близост до Гьотеанума могат да изпратят своята молба директно до ръководството на Свободната Висша Школа за Духовна наука към Гьотеанума, след което ще бъдат поканени на разговор.

Ръководството на Висшата Школа

КОНФЕРЕНЦИИ В ГЬОТЕАНУМА

ПЪТЯТ КЪМ ГЬОТЕАНУМА

Всяко посещение в Дорнах изисква покана, организация и подготовка – финансова, тематична, езикова, без които трудностите и пречките нарастват. Когато цената е висока и плащанията са повече и на различни нива, тогава се опитваме да изживяваме максимално будно и осъзнато всичко, което ни се случва. Поредното пътуване, 18-то, изискваше съзнателен ретроспективен преглед на всички предишни пътувания: дати, периоди, събития, срещи. По-късно се намериха връзки и аналогии с предишни пътувания, както и действието на марсовия ритъм.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ГЕНЕРАЛНИТЕ СЕКРЕТАРИ (Г.С.) И НАЦИОНАЛНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ (Н.П.), 22-25.03.2010

Това беше трето участие на български представител на такъв форум. Първият ден, 15-16 ч., коктейл, срещи и поздрави между участниците, създаване на приятелска атмосфера, уточняване на нови работни срещи през следващите дни.

Продължение в конферентната зала. Един кръг от около 45 човека (Форшанда, Секционни лидери, Г.С. и Н.П.) се събра на годишната си среща. Темите и въпросите са много, основните са:

- Гьотеанум – състояние, финанси, прием, прояви.
- Единно Антропософско Общество и Обществата в света – движение на членовете.

- Висше Училище за Духовна наука – работа в секциите.

Следващите дни започваха с евртимия – темата на годината намираше отзвук и тук – азови упражнения представяни от Маргрете Солстад.

Продължавахме в работни групи (от няколко години английскоговорящата група, водена от Вирджиния Сийз е с постоянен състав) Филип Мартин (Англия), Филип Тачър (Канада), Торин Финсер (САЩ), Г.С. на Австралия, Нова Зеландия, Норвегия, Ирландия и т.н. Темата е лекцията на Р. Щайнер от 08.04.1911 в Болоня: „Психологически основи на познанието, работата на Аза в душата, огледалният Аз“. На третия ден разговорът се насочва към социализма и тоталитаризма и обезличаването на личността, споделя се личен опит и битки за запазването на свободната воля и себедостойнство.

Тема на едно от заседанията беше „Разговор за света, 2000-2009“, водено от Сю Симпсън, Х. Голдман, Ф. Барквед. Какви бяха очакванията и какво се случи в света през новия век и хилядолетие? Трите световни кризи доведоха ли света до Нулата, до изживяване на Нищото? Не е ли това опитност от преминаването на Прага?

Едно заседание бе отделено и на Архива на Рудолф Щайнер: както откриването на нови архивни материали и съответни промени при преводи на негови лекции и статии, така и подготовката за честването на 150 год. от рождението му през 2011.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОТГОВОРНИЦИТЕ НА ГРУПИ, 25-26.03.2010

Работата в групите, най-честата проява на антропософска дейност, продължава да бъде дискуссионна: разпадат се добре работили групи, възникват конфликтни ситуации. Кои принципи се налагат, как да понесем битката за пространството и времето, доколко сме търпеливи да изслушваме другите, дали формирайки група, търсим публика и слушатели? Избрах френскоговоряща работна група водена от Бодо фон Плато. Споделиха се опитности от Франция, Швейцария, Германия, в Штутгарт има 45 групи с 3000 членове. Накрая изпитах удовлетворение, че в България също има сработени групи, които се изграждат от години.

ЕЛИАНТ, ГАЛА ВЕЧЕР, 26.03. 2010

Тригодишните усилия на една кампания, инспирирана и водена от Д-р Михаела Гьоклер и екип, намери много поддръжници и помощници. Една мощна антропософска вълна премина през света, хората научиха за нейната приложност в медицината, педагогиката, земеделието. Повече от милион бе броя на подписаните се от света, но от страните на ЕС достигна до 920 000. Това е една подкрепа, но все още недостатъчна пред европейските структури в Брюксел. България се включи недостатъчно активно: между 600 и 700 са подписаните се.

ГОДИШНО СЪБРАНИЕ И КОНФЕРЕНЦИЯ НА ЕДИННОТО АНТРОПОСОФСКО ОБЩЕСТВО, 27-28.03.2010

Отчетен доклад от Сейа Цимерман: работната година в Гьотеанума и личното участие и ангажираност на членовете на Ръководството в антропософски прояви в различни точки на света.

Х. Шилер, Г.С. на Германия се изказа, подкрепяйки една личност от Ръководството – Бодо фон Плато и ролята му като представител на централна Европа. След паузата изказванията бяха върху основната тема – отделянето на фармацевтичната фирма ВЕЛЕДА от опеката на Гьотеанума. Този процес върви отдавна и беше избрана комисия за преговори между двете страни.

На другия ден, неделя, темата бе работата в някои секции (педагогика, земеделие), презентирани от техните лидери, както и представяне

на някои от антропософските общества в света. Михаел Мьош представи Бразилия, а накрая остана малко време и за България. Представителят ѝ изтъкна нейното значение в миналото за историята и културата на света и акцентира върху:

- Духовните центрове и мистерии по тези земи, ролята на българското царство, славянската писменост и богомилското движение в духовната история на Европа.
- Ролята на България в епохата на Съзнателната душа и в Михаиловата епоха.
- Последното голямо пътуване в живота на Ита Вегман беше България, както и първият поход на Алесандръ Велики бе по тези земи.
- Кратката история на антропософското движение и общество в нашата страна, работата в семинарите през годините, както и във Вишето училище за Духовна наука.

Да се говори от трибуната в Голямата зала на Гьотеанума е разтърсващо изживяване за всеки представител на страна, за всеки антропософ.

Трайчо Франгов

П.П.

В брой 4/10 на Anthroposophy Worldwide, главният редактор С. Юнгел резюмирайки събитието споделя, че един от малкото приноси на Годишната конференция е словото на българския представител.

РЕЧ НА ТРАЙЧО ФРАНГОВ В ГЪОТЕАНУМА

ПРЕДИСТОРИЯ

Поканата за тази презентация ми беше отправена няколко дни по-рано. Пол Маккай ми предложи да представя България и АОб в рамките на Годишната Конференция на ЕАО на 28.03. Приех го като предизвикателство и изпитание, редно беше да бъда известен доста по-рано, което породило в мен усилено духовно напрежение и концентрация. Колегите от различни страни ме подкрепяха със симпатия и разбиране, споделяйки своите предишни изяви. Но възникнаха и пречки, които трябваше да бъдат преодоляни.

Скъпи приятели,

Благодаря за възможността да представя България. Представител съм на АОб от 2004 г. Първо бих искал да ви запозная накратко с географията и историята на тази страна, за да почувстваме това място и да изживеем хода на времето.

Нека се пренесем преди 33 века в пространството граничещо с Черно море, Дунав, древна Гърция. В тези земи населявани от траките в свещената планина /дн. Родопи/ живеел Орфей, изграждайки своя мистериен център. В близост се намирал и мистериен храм на Дионисий.

Александър, 9 века по-късно, в неговия първи поход през 335 г. пр. Хр. преминава през тези места и светилища и достига до Дунав. Интересен е фактът, че последното голямо пътуване на Ита Вегман бе по Дунава към България (София, Рила, Черно море) по Петдесатница на 1939 г. Ита Вегман е на 63 г. /9x7/ и Александър на 21 г. /3x7/, когато преминават през тези земи.

Удивително е как работят силите на съдбата.

През 7 век, след война с Византия, прабългари, славяни и траки създават българската държава.

През 9 в. Християнството е официална религия, а славянската писменост е въведена и става основа за златния век на българската култура през следващия 10 в., през който Европа не създава нищо значимо. През този век се формира и богомилското движение – едно духовно и езотерично християнство, което се разпространява на запад и инспирира по-късно катарите, албигойците и др.

В началото на епохата на Съзнателната душа, България пада под турско робство, продължило почти 5 века, като съпротивата ѝ възпрепятства отоманската инвазия в централна Европа. Можем да предполагаваме, че наред с тази жертва, определени духовни сили и зародиши са били запазени за бъдещето.

В средата на 18 в. започва пробуждането на българското самосъзнание. Един век по-

късно се заражда националноосвободителното движение, като отражение на битката, която се води в духовния свят и завършва с победата на Архангел Михаил горе и на освобождението на България с помощта на Русия и Александър Втори долу.

Началото на епохата на Михаил, 1879 г., е и начало на новата българска държава – изграждат се структурите ѝ, а София става столица. Старият тракийски и римски град Сердика, град на Константин (313 г.), е място и на Сердикийския събор (343 г.), а църквата на св. София изградена през 4-6 в. дава по-късно името на града. По това време, втората половина на 19 век, в България са инкарнирани редица посветени, които като революционери и просветни дейци, както в Италия, помагат за пробуждането на българския народ в епохата на Съзнателната душа.

Антропософията навлиза в България през втората половина на 20 в. В началото една лич-

ност превежда тайно основни произведения на Рудолф Щайнер, последвана и от други. Едва след промяната в политическата система, в началото на 90-те год. започва издаването на трудовете на Рудолф Щайнер. Тогава започва образуването на първите антропософски групи. В края на 20 в. и началото на 21 в. е времето, когато се организират множество семинари по арт-терапия, антропософска медицина, валдорфска педагогика, водени от антропософи от Холандия, Германия, Швейцария. Висшето Училище за Духовна наука навърши 10 години, като първият цикъл беше воден от Ханс Хаслер. Сега Училището работи всеки месец в 2 града – София и Стара Загора. През тези години ни гостуваха и изнасяха лекции Вирджиния Сийз, Сергей Прокофиев, Рон Дунселман, д-р Йооп ван Дам и др. известни в своите области антропософи. Тази година завършва един 3-год. семинар по лечебна педагогика, воден от Едит

Моор и Герхард Херц, и множество преподаватели от Швейцария и Германия. От 2 год. в София работи валдорфска детска градина. Благодарение на финансовата подкрепа на приятели от различни страни и главно на холандското АО беше закупен антропософски дом в Ст. Загора.

България има своята дълга история, но има и едно младо АО, чиято мисия е подготовката на бъдещата шеста културна епоха.

Благодаря ви за вниманието!

ПОСЛЕИСТОРИЯ

В паузата, във фоайето бях заобиколен от много хора с въпроси, впечатления и спомени: арменец за пращядо му, участник в руско-турската война; група немци искаха да четат за България; Сергей Прокофиев слезе да ме поздрави...

ТЕМА НА ГОДИНАТА 2010/II ГОД. СЪДБАТА НА АЗА В ЕПОХАТА НА ЕТЕРНИЯ ХРИСТОС

Азът на човека стои в центъра на антропософията. Той осигурява ориентацията за човешкия организъм и познанието ни за човека – познание, което става практическо в области като педагогиката и медицината. Освен това, Азът е тясно свързан с космическия произход на човека и с Христовото същество.

Всеки, който започне да изучава антропософия скоро открива, че мистериата на човешкия Аз стои в центъра на духовната наука. Тази мистерия е една от най-съществените теми в антропософската Христология и може би един от най-важните въпроси в цялата антропософия.

АЗОВАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

В книгата си "Прагът на духовния свят", Рудолф Щайнер дава много ясно и диференцирано описание на същността, която в по-късните си лекции нарича човешка "Азова организация". В тази книга всяка глава се състои от три части, последвани от обобщение. Така изградената структура обхваща три ясно определени степени, на всяка от които се разглежда един аспект от човешката Азова организация: "Човешкото същество като независима същност (Аз)", "другото себе, което намира своя израз в повтарящите се земни съществувания" и което според тази дефиниция съответства на висшия Аз¹, и на трето място – "истинският Аз", действителната същевина на човешкия дух.

Специфичната характеристика на сегашната епоха от духовна гледна точка е настъпването на

едно велико събитие – идването на Христос на астрално ниво в етерна форма. Това събитие, както и екзистенциалната връзка на Христос с човешкия Аз ни навеждат на въпроса как се свързва Той с тричленната човешка Азова организация.

С Мистериата на Голгота за земния Аз настъпи дълбока промяна. От тогава за човека съществува възможността навлизайки в духовния свят да вземе съзнанието за своя Аз със себе си и следователно да се срещне с духовния свят в пълно съзнание.² Това обаче може да се постигне след като човешкото напълно развие духовната или съзнателна душа и създаде духовната наука, която е адресирана към земния Аз. В този Аз се корени и човешката интелектуалност, която днес чрез съвременното вътрешно развитие може да придобие формата на чистото мислене и да се издигне заедно със съзнанието за нашата Азова природа до света на Духа, където става срещата с етерния Христос.

Рудолф Щайнер описва този процес, който се извършва едновременно с одухотворяването на нашия земен Аз както следва: "Тогава прогресът ще се състои главно в това, че хората ще развият възвишена интелектуалност не само за себе си, а ще могат също да пренасят тази интелектуалност в астралния свят. Чрез едно такова интелектуално постигнато ясновидство напредналите хора все по-ясно ще различават етерно видимия Христос в хода на следващите три хилядолетия."³ Това пренасяне на одухотворената интелектуалност в астралния свят, за да срещнем там етерния Христос чрез ясновиждането постигнато в нашето мислене е най-важното нещо, което земният ни Аз може да направи в нашата епоха.

ДВА ЕТЕРНИ ПОТОКА

Рудолф Щайнер описва един важен аспект

от този процес в лекцията си за етеризацията на кръвта. Той говори за два етерни потока, които се издигат от сърцето към главата и свързват човека с духовния свят около него. Първият поток е етеризираната човешка кръв. Тук интелектуалният елемент се движи от долу нагоре. Вторият поток е етеризираната Христова кръв, която от Мистериата на Голгота насам тече във всяко човешко сърце. В началото двата потока текат паралелно. Обаче тяхното свързване в едно е основната предпоставка за виждането на етерния Христос. Как може да се постигне това свързване? Рудолф Щайнер дава изненадващ отговор. Това може да се постигне, ако хората имат желание да приемат новото разбиране за Христос в душата си и да накарат това разбиране да оживее в тях. С други думи, това може да се постигне, когато ние изучаваме духовната наука не само с главата си, а най-вече със сърцето си като нов орган за придобиване на познание (виж предишната тема на годината).

БЪДЕЩЕТО

Етерното откровение на Христос ще продължи около 3000 години след началото му през ХХ век, но то е част от по-широка схема. Става въпрос за двете откровения на Христос в бъдещето, които ще бъдат на още по-високо ниво: идването на Христос в астрално тяло в долния Девахан и едва в по-далечно бъдеще – великото откровение на Неговата Азова същност във висшия духовен свят.⁴

Ако вземем предвид, че според гореспомнатата книга духовният свят е навсякъде около другото себе (висшия Аз), а висшият духовен свят е около истинския Аз (Рудолф Щайнер ги нарича още долния и горния Девахан⁵) виждаме, че двете бъдещи откровения на Христос имат пряка връзка с висшия и истинския човешки Аз, както и сегашното

Му откровение е свързано с одухотворяването на земния ни Аз.

От казаното дотук става ясно, че развитието на човешкия Аз като цел на Земята и все по-висшите откровения на Христос са неразривно свързани помежду си. Ако приемем това в нашето Азово съзнание и го оставим да расте и да се развива, тогава наистина ще стъпим на пътя, който в сегашната епоха може да ни отведе като човешки същества до Христос.

Сергей Прокофиев

1. Рудолф Щайнер говори подробно за връзката между земния аз и висшия Аз в Болонската си лекция (виж препоръчителната литература).

2. Рудолф Щайнер. "Евангелието на Матей" (СС-123), лекция от 9 септември 1910 год.
3. Рудолф Щайнер. "Езотеричното християнство и духовното ръководство на човечеството" (СС-130), лекция от 18 ноември 1911 год.
4. Пак там.
5. Виж последната глава от книгата на Рудолф Щайнер "Прагът на духовния свят" (СС-17): "Забележки относно връзката между описанията в тази книга и описанията съдържащи се в моята *Теософия* и *Тайната наука*".

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА

- Рудолф Щайнер "Прагът на духовния свят" (СС-17), в "Път към себепознание на човека" и "Пра-

гът на духовния свят".

- Рудолф Щайнер "Етеризацията на кръвта (лекция от 1 октомври 1911 год.) в "Езотеричното християнство и духовното ръководство на човечеството" (СС-130).
- Рудолф Щайнер "Огледалният Аз. Болонската лекция – Философските основи на антропософията". Дорнах, Издателство "Рудолф Щайнер", 2007 год. Също във "Философия и антропософия. Събрани есета 1904-1923 год." (СС-35).
- Волф-Улрих Кюнгер, "Антропософията като докосване до Аза". Дорнах, 2010 год.
- Сергей Прокофиев, "Загадката на човешкия Аз". Дорнах, 2010 год.

Превод от английски – Диана Ботушарова

ЗАД КУПИСИТЕ

Оперното представление е завършило, всички аплодират солистите, хора, балета. Диригентът се качва на сцената, повикват режисьора, сценариста, балетмайстора, посочват оркестъра, който се изправя в кошарата. Бурни аплодисменти. Завесата пада, лампите изгасват, публиката напуска театъра. А зад завесата отново както преди представлението започва активна работа; хора се движат нагоре-надолу, носят тежести, почистват, подреждат, подготвят следващото представление – без аплодисменти.

Колко често не забелязваме тези, които изобщо правят възможно, всичко в света да функционира. Ние приемаме плодовете на всяка крачка по жизнения ни път, дори често не сме доволни, критикуваме, а и на ум не ни идва, колко човешки труд е скрит и в най-малкото късче хляб, и в електрическата крушка, която така разбиращо се от само себе си светва вечер в стаята, и в ... Мога безкрайно да изброявам плодовете, създадени от хора – без аплодисменти.

Искам да разкажа за двама такива човека. Както вече знаете, мили приятели, издадените книги на Рудолф Щайнер се родиха в интернет. Те могат да бъдат намерени на интернет-страницата на виртуалната библиотека Спиралата (www.spiralata.net), а скоро ще се появят и в сайта на АОб (www.aobg.org), освен това се намират и в сайта www.anthroposophieonline.net, където са и всички немски издания.

Сега всеки може да ги прочете целите или да разгледа отделни страници и ако му хареса да си купи книгата, да копира цитати, да изследва, и т.н. Също и този, който е още ученик или студент и няма пари за повече книги, също и този, който живее далече, където няма книжарница, продаваща книгите на Рудолф Щайнер, може да се запознае с книгите и при някакво гостуване в големите градове, може да си ги купи или да ги поръча от електронните

книжарници. Да се притежава компютър днес е една необходимост. Някой ден това положително ще стане задължение. Така антропософията може навсякъде да достигне до хората.

И това ново раждане стана точно през седмицата преди Великден и на Великден, те погледнаха света, готови като птички да полетят към всяко кътче в България.

Извазвам сърдечната си благодарност към издателство "Даскалов" в лицето на д-р Димчев и Йордан Димитров, които се съгласиха електронната версия на книгите да стане безвъзмездно притежание на хората. Благодаря и на Таня от „Спиралата“, която с горещ ентузиазъм прие книгите и за два дни ги постави в тяхната интернет-страница.

Ако някой се замисли, колко много труд е вложен в това да се основе издателството, да се преведат наново книгите, да се редактират, да се разпространяват, да се търсят средства за издаването, да се ... Няма да ми стигне мястото да изброя всичко.

И оттам започна и пътят, който доведе до поставянето на книгите в интернет.

Всичко започна първо с една идея. В България имаше много преводи, преди всичко от Димо Даскалов (неговото велико дело няма да споменавам тук, то сигурно е известно на всички). Но тези преводи бяха разпръснати по изби и тавани, често в лошо състояние с липсващи страници. Идеята беше, да се запази това богатство, да се съхрани на електронен носител, за да може да остане за бъдещите поколения. Кой знае какво може да се случи. Колко пъти книги са изгаряни на клада в историята. А историята се повтаря в цикли.

И започва една Сизифова работа, която трае 13 години. Първо книгите се събират от различни хора, които ги притежават, след това се подреждат, търсят се липсващи страници, преписват се, иска се съгласието на отделни хора, отделят се от насъщния хляб средства, за да се закупи скенер, компютър, програми, взимат се заеми, които дългосрочно се изплащат. Започва се сканирането. Който не е сканирал цяла книга, няма понятие колко време поглъща това. След сканирането трябва да се поправят грешките, които всеки скенер допуска, (а преди

13 години програмите не бяха така съвършени, както са вече сега. Необходимо става да се купят нови програми, по-добър компютър и скенер) да се въведат в компютъра написани на ръка липсващи страници, да се формират, да се оформи заглавната страница, да се оформят двата формата „doc“ и „pdf“, и т.н. И когато сканираните книги са готови, започва поправянето на правописните грешки, допуснати още в оригиналните текстове, било от пишещата машина, било просто по невнимание. Към това се прибавят и опитите за по-добър формат. Правят се първо във формат А4, той не се чете удобно на компютъра, отново се формират във формат С5, остават тирета по средата на думата от сривкопренасянето, те трябва да се премахнат, години наред се премахва всяко поотделно, необходимата информация за улеснения при форматирането също идва постепенно в течение на годините. Компютърът си е едно малко дяволче и все ти изиграва някаква шега. Отново и отново се задават въпроси на специалисти и се прави опит да се последват съветите. Сигурно няма да мога да изчерпя детайлите на тази дългогодишна безвъзмездна работа, която се дължи на любовта към антропософията, на желанието да се дадат книгите на хората. Много хора са недоверчиви, не вярват на излизащите от душата дълбоки импулси, получават се недоразумения – и за това се искат вътрешни сили.

Но плодът е налице. Този плод даде възможността изобщо да се породи идеята, книгите да се поставят в интернет. Условието беше отново да се направят корекции. Наново четене, наново стоење до среднощ пред компютъра.

Вие всички ги познавате, мили приятели. Тези хора са Петър Райчев и Грозколина Грозева. Самата аз можах все повече и повече да оценявам това, което са направили през тези дълги години, когато се включих в последните седмици преди поставянето на книгите в интернет, за да ги дооформим. Петъо беше непрекъснато на компютъра, изпращаше ми книгите, за да чуе моето мнение, аз му ги връщах с нови задачи. Отново четене.

Само една сравнително малка част от оригиналните текстове на издателството можах да бъдат

използвани, защото при прехвърлянето от формата „pdf“, на който бяха оригиналните текстове от по-стари години в „doc“, за да могат да се обработят, се получаваха йероглифи. Така основните електронни файлове бяха сканираните и форматираните от Петьо книги. Така допълнихме и липсващите електронни версии на издателството, които някога записани на старите дискети, вече не можеха да се прочетат.

Работата продължи с неиздадените книги. Някои корекции вече са направени, но на твърде малко книги. Петьо извършва отново най-черната работа. След това трябваше да се сравнят с немския текст и накрая да се редактира и българският текст. В редактирането на „Кармичните взаимовръзки“ се включи и Дорина Василева. Прехвърляхме си топката и това също отнемаше време. Сега 5 от шест тома също са в интернет.

Искам да вмъкна, че не само преводите на трудове и лекции на Рудолф Щайнер са сканирани и готови, но и другите антропософски преведени книги, и не само български преводи са обработени, а и всички налични в България руски антропософски книги.

От цялото си сърце и с най-дълбокото възхищение, на което е способна душата ми изказвам моята благодарност на тези двама души зад кулисите на антропософската сцена. Същността на тяхната работа може да се разбере, само когато човек се включи в нея. Сега, може би, един компютърно образован

млад човек би могъл да свърши тази работа за по-малко години, но този млад човек го няма. За тази работа се изисква жертвоготовност.

Скоро книгите ще се появят и на страницата на АОб, и там работи един човек зад кулисите и преобръща в „pdf“ формат изпратените му книги, като им добавя и последната шлифовка. И на него от сърце изказвам моята благодарност. Благодарят ти, Васко Назъров, за твоята работа и за готовността ти винаги да откликнеш със съвет и информация на всяко мое запитване!

Но остават другите стари преводи за корекция и за поместване в интернет. Поради споменатите грешки, а също и поради някои смислови грешки те трябва да се коригират като отново се сравнят с немските текстове. Новите немски издания също отново се сравняват с оригиналните стенограми, разглеждат се неоткрити досега стенограми или други документи и се поправят допуснатите в старите издания грешки. Желанието на издателство „Рудолф Щайнер“ в Дорнах е да не се разпространяват старите преводи, преди те да се сравнят с новите немски издания. В преводите на Димо Даскалов има перфектни места, има места, където някои стари думи трябва да се заменят с нови изрази, има места, където заради немските смислови грешки в старите издания, заради пропускане на думи при писането на машина, смисълът е променен. А вие знаете прочутото изречение: „Да се обеси(,) не, да

се помилва.“ Мястото на запетайката струва един човешки живот.

Обръщам се към вас, мили антропософски приятели, с една молба. Има ли хора, които от дълго време сериозно работят с книгите на Рудолф Щайнер, знаят немски и са готови да сравняват старите преводи с немските оригинали. Те трябва да се сравнят с немските оригинали, защото с преводите на други езици също има проблеми. Превод от превод не е идеалният вариант. Има ли хора филолози, които са готови след това да прегледат българския изказ. Сега това става по-лесно с компютъра, като немският и българският текст се поставят на екрана един под друг. Тази работа няма да е платена, както от никого не беше платена работата на Петьо, Грозколина, на Дорина, моята. Доктор Димчев също непрекъснато извършва преводи и корекции без да му се заплаща (извинявам се, че издавам тайната). Ако има хора, които имат възможност, имат необходимите предпоставки и са готови да направят жертва пред олтара на антропософията, нека се обадят на Петьо или на мен (nellih@gmx.net).

Благодаря на всички за вниманието и за бъдещото съдействие.

Нели Спиридонова-Хорински

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ВАЛДОРФСКИТЕ/ЩАЙНЕРОВИТЕ УЧИЛИЩА (ХАГСКИ КРЪГ) В РАМКИТЕ НА ПЕДАГОГИЧЕСКАТА СЕКЦИЯ

По време на заседанието си в Дорнах от 19 до 22 ноември 2009 г. Международната конференция на валдорфските/щайнеровите училища разработи и прие характеристиката на съществените белези на валдорфската педагогика. Тези белези са общовалидни и могат да се допълват за употреба в собствената страна чрез специфичните за тази страна характеристики. Превод на съответния език е възможен по всяко време. Тези отличителни черти служат за импулс и ориентиране.

ХАРАКТЕРИЗИРАНЕ НА СЪЩЕСТВЕНИТЕ БЕЛЕЗИ НА ВАЛДОРФСКАТА ПЕДАГОГИКА

ПРЕДГОВОР

Валдорфската педагогика представлява основата на ранното възпитание и обучението на детето по целия свят, която съществува под имената Валдорфски, Рудолф Щайнерови или Свободни учили-

ща, респ. детски градини. Независимо от името и от богатото културно многообразие, те са обединени от някои съществени белези, които се характеризират по-долу. Училища и детски градини, които не отговарят на тези характеристики, не спадат към световното движение на валдорфските училища и детски градини.

РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ НА ВАЛДОРФСКАТА ПЕДАГОГИКА

Основа на валдорфската педагогика представляват човекознанието и психологията на развитието, както са разработени най-напред от Рудолф Щайнер (1861 – 1925 г.) в неговият цикъл “Общо човекознание” (1919 г.). Оттогава насам са направени различни разработки както към физиологията и психологията на развитието, така и към методиката и дидактиката и към новите учебни предмети и те спадат към основите на валдорфската педагогика.

Това е една педагогика, която изхожда от детето и която има за цел разгръщането на индивидуалния потенциал на всяко дете. Тя съблюдава културното многообразие и е обвързана с общочовешките етични принципи (виж Общата декларация на човешките права от 10.12.1948 г.; ООН – Конвенция за правата на децата от 20.11.1989 г.; ООН – Конвенция за правата на хората с увреждания от 13.12.1989 г.).

Тя е основа за най-различни образователни, възпитателни и квалификационни институции (напр. институции за ранно детско възпитание, дет-

ски градини, училища, заведения за професионално образование, специални училища и още много други).

Възпитаващите и обучаващите се нуждаят от валдорфско педагогическо образование и се чувстват отговорни за съответно самовъзпитание, както и за непрекъснато професионално усъвършенстване.

Подходящата правна форма за училищата, детските градини и другите възпитателни институции е свободното носителство, което се организира с участието на всички участници във възпитателния процес.

СЪЩЕСТВЕНИ БЕЛЕЗИ НА РАННОТО ДЕТСКО ВЪЗПИТАНИЕ, НА ВАЛДОРФСКИТЕ ДЕТСКИ ГРАДИНИ И НА ВАЛДОРФСКИТЕ УЧИЛИЩА

През първите седем години здравословното развитие на детето се осъществява чрез една атмосфера на изпълнено с любов и топлина водене от страна на педагозите, която предизвиква радост, удивление и благоговение. Най-важният аспект от работата с малкото дете е вътрешното поведение на възпитателя, което представлява пример за подражание от страна на детето. Затова тази работа изисква непрекъснато самовъзпитание. Във валдорфските детски градини, в групите за работа с малки деца, в програмите за родители и деца и в други институции за ранно и предучилищно възпи-

тание се полагат основите за физическото здраве и виталност, за удивлението и интереса към света, за вътрешната готовност за учене и опознаване на света чрез лични преживявания, за способността за създаване на отношения и за продължаващото цял живот физическо, емоционално, интелектуално и духовно развитие.

Основа на възпитанието и обучението във валдорфските училища е рамковата учебна програма, която дава на обучаващите импулси за индивидуално организиране на учебните занятия. Обучението се води съгласно посочените по-горе указания. Всеки учител е лично отговорен за преподавателската си работа и носи отговорност за нея пред общността. Занятията се анализират и преценяват.

Валдорфското училище представлява един цялостен модел на училище, обхващащо децата от предучилищната възраст до края на съответната училищна степен. Различните класове и учебни предмети са съгласувани един спрямо друг в рамковата учебна програма, която чрез своята ориентация спрямо степените на развитие при децата и младежите предлага на всяко отделно дете и на всеки отделен ученик най-различни възможности за разгръщане на индивидуалността му, които съответстват на неговата възраст.

Те се изразяват, например, в придобиването на познания, културни компетентности, социални и емоционални способности, както и в различни практически умения и художествени способности (виж мултипни интелигентности).

Целта на обучаващите е, самите те така да се усъвършенстват като педагогически артисти, че преподаването им да прави ученика интелектуално креативен, социално отговорен и способен да действа. Важна предпоставка за това са самовъзпитанието на учителя и професионалното му обучение и квалификация.

По принцип един учител придружава класа като класен учител през първите 6-8 учебни години. Учителите по предмети и менторите, особено в горните класове, трябва да имат наред с валдорфската педагогическа и съответната специална, респ. научна квалификация.

МЕТОДИКО-ДИДАКТИЧЕСКИ ПРИНЦИПИ

Методите на възпитание и обучение се различават според възрастта на децата и младежите.

Всички дейности изхождат от специфичните за възрастта потребности на развитието, т.е. от основно волево ориентираното развитие през първите три години от живота на детето към образната игра и нарастващата когнитивна дейност при прехода от детската градина към училището.

Малкото дете подражава и се възпитава чрез образци и примери. Съществени характеристики на ранното детско възпитание са свободната, не напътствана игра, както и опитностите, придобивани чрез движение и чрез сетивата. Посредством ритмичната организация на деня, на седмицата и на годишните времена възпитателят се грижи за едно здравословно физическо и психическо развитие на

детето и полага по този начин основата за устойчивост и съпротивителни способности.

В училищната възраст детето учи от учителя, който разполага с многообразие от методи, организира творчески часовете си и въвежда децата във всички големи области на знанието (обучение по епохи*). Учителят, особено класният учител*, изгражда една истинска връзка с учениците си (и отговарящите за тяхното възпитание) и с напредването на възрастта на детето практикува едно по-строко съобразено с програмата учене в рамките на художественото построяване на часовете си. За класния учител изискванията за успеваемост означават, че той формулира и реализира учебни цели спрямо интелектуалния спектър на класа си.

Чрез обучението младежите от горния курс развиват способността за критично и аналитично разглеждане на дадени съдържания, достигнат до способността за самостоятелни съждения, което се отразява в нарастващото самостоятелно разработване на учебни съдържания. Освен това чрез съответни задачи се упражняват себесъзнание, лична отговорност и ангажирано отношение към света. В горната степен се предлагат все повече индивидуализирани пътища на учене. Чрез запазването на класа се заздравява социалната компетентност.

В частност за едно валдорфско училище са отличителни следните характеристики:

- Предучилищно възпитание без академични изисквания
- По правило един учител съпровожда учениците като класен учител до VI - VIII клас.
- Преподаване на евртимия
- Обучение по епохи, по учебни предмети и други форми на обучение
- Изучаване на чужди езици от първи клас
- Планове на часовете, направени възможно най-добре според психологическо-хигиенните изисквания
- Общността на класа се запазва, независимо от индивидуалните постижения на учениците
- Никакви само количествени оценки и тестове заради самото тестване
- Свидетелства, които наред с оценката на постигнатия успех описват и преценяват преди всичко развитието на детето и дават импулс за по-нататъшната работа
- Педагогическо третиране на въпроси с дисциплината
- Дейности, които формират общността и стимулират като, например, месечни тържества, годишни празници, излети, практики, театрални представления и др.
- По желание на родителите могат да се организират часове по конфесионална религия. Освен това училищата могат да предлагат самостоятелни неконфесионални часове по религия.

АНАЛИЗ И ПРЕЦЕНКА (ОЦЕНЯВАНЕ)

Възпитателите и учителите участват в оценяването на собствената си работа и във външни

оценки. Това е още по-необходимо, след като се отдава голямо значение на едно организирано от самите учители обучение, за което те носят лична отговорност.

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ВАЛДОРФСКИТЕ УЧИЛИЩА И НА ВАЛДОРФСКИТЕ ДЕТСКИ ГРАДИНИ

По отношение на педагогическите въпроси валдорфските детски градини и училища се управляват и ръководят от съответната колегия.

В стопанската и правната област детските градини и училища се управляват и ръководят в правната рамка на съответната организация съвместно от родители и учители, като в частност формите и структурите зависят от участващите в това хора, от културните дадености и правните възможности, с които се разполага.

Тази форма на самоуправление на валдорфските детски градини и училища включва делегирането на задачи с определени срокове към отделни лица и/или малки групи. В рамките на самоуправлението са възможни най-различни организационни форми.

Трябва да се избягва концентрирането на управлението на детската градина или училището върху едно лице, поне що се отнася до вътрешното (педагогическо) управление.

СЪВМЕСТНА РАБОТА

Всеки колега се задължава да участва в общите ежеседмични педагогически конференции. Това е педагогическата ръководеща колегия на училището, респ. на детската градина и включва основната работа (човекознание/педагогика), разглеждане на педагогически въпроси, обсъждане на деца, организационни въпроси и задачи, касаещи организацията и ръководенето на училището в сътрудничество и споразумение с другите органи.

Учителската конференция е място за по-нататъшно усъвършенстване и за наблюдаване, преценяване, учене и импулсиране на училището, както и за развиване на общо съзнание за целостта.

Наред със съвместната работа в конференцията на собственото училище се осъществяват също така обмен и квалификация на национално и международно ниво. За това отговарят Педагогическата секция в Гьотеанума и секционните кръгове в отделните страни в сътрудничество с националните асоциации.

В рамките на Педагогическата секция се намират и кръгът, отговарящ за признаването на училищата и детските градини като валдорфски. Правото да се ползва името ("Валдорф"/"Щайнер" – б.пр.) се дава след това признаване. Тази задача може да бъде делегирана и към националните обединения.

Признатите валдорфски училища са включени в Международния списък на училищата, който се издава от съюза на свободните валдорфски училища.

PS:

За краткост се използват винаги думите възпитател и учител, макар че се имат предвид възпитателки и възпитатели, учителки и учители.

Прието от Международната конференция на валдорфските/Щайнеровите училища (Хагски кръг).

Дорнах, 21.11.2009 г.

ОРФЕЙ И "ФИЛОСОФИЯ НА СВОБОДАТА"

ОТНОВО НАМЕРЕНАТА ЕВРИДИКА

С победното шествие на природните науки Западът загуби християнството. Как може той отново да намери Христос? Един от възможните отговори дава митът за Орфей и Евридика, както е тълкуван в съпоставяне с „Философия на свободата“ от Р. Щайнер.

Пеенето на Орфей бе толкова красиво, че птиците по дърветата замлъкнаха, за да слушат неговите мелодии. Когато умира неговата любима Евридика, той омайва с вълшебството на своите мелодии дори злите сили на подземното царство и връща живота на Евридика. Но трябвало да се спази едно условие: по пътя нагоре да не се обръща назад към нея. Но колкото повече вървял напред, толкова по-силно Орфей чувствал близостта на любимата си и толкова по-несигурен ставал, дали тя все още го следва. Накрая не издържал и се обърнал да я види. Тогава Евридика (плачейки) се обърнала и изчезнала от неговия поглед обратно в царството на сенките.

ОТ ОРФЕЙ КЪМ МИСЛЕНЕТО

Индивидуалността, която гърците обозначават с името Орфей, според изследванията на Р. Щайнер е на един висш посветен, принадлежащ към кръга на Бодхисатвите или на Учителите. По времето на египетско-халдейската култура, т.е. в епохата, която предшества гръцко-латинската, тази индивидуалност беше инкарнирана в Северна Европа и въведе там една дълбока музикална култура. Исторически свидетелства за този период няма, но има някои указания, като например бардовите (трубадуриите – бел. пр.) на келтите и певецът Веине Мьонен дер Калевала. И най-странното: тази музикална култура на третата епоха, в която се формира сетивната душа, според изследванията на Р. Щайнер, трябва да се възобнови отново в нашата 5-та епоха на съзнаващата душа като логика на запада, като западно-европейско мислене.

Във „Философия на свободата“ Р. Щайнер разглежда западното мислене и го обосновава по нов начин, в смисъла на съзнаващата душа. Ще можем ли да разберем тази книга и в музикален аспект?

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ:

Възпитателка/възпитател се наричат учителките и учителите в детската градина и ясла – б.пр.

Класен учител означава, че водещият класа учител преподава всички основни предмети в този клас, напр. роден език, математика, история, география, физика, химия. – б.пр.

Обучение по епохи: В определено време всеки ден в продължение на 4-6 седмици се преподава само един основен предмет, напр. български език, след което започва нова „епоха“, т.е. през следващият период от 4-6 седмици ежедневно преподаваният основен предмет се сменя, напр. с математика – б. пр.

Превод от немски – Величка Йорданова

Ние можем да възприемаме мисленето чрез самото него. Мислещият застава в процеса на мисленето пред самия себе си. Това е основата на цялото философско тълкуване. И понеже е същото мислене, което мислейки застава пред себе си, то може да се сравни музикално с примата, в която един тон звучи срещу самия себе си. След това, когато преминаваме през следващите интервали накрая стигаме пак до примата, но на една по-висока степен, която наричаме октава. На по-високата степен тя важи като всеобхващаща. Човек се открива отново на една по-висока степен в Божието съзнание. Моисей изрече името на Бога с изпълнените с тайнство думи: „Аз съм този, който аз съм.“ (2 Мойсей 3,14). В повторението на думичката „аз“ се съдържа процеса прима-октава така, както тук се тълкува. За октавата Щайнер казва съответно, че тя ще служи в бъдеще на човека като доказателство за Бога.

В последната глава на „Философия на свободата“ Р. Щайнер пише: „Общата пра-същност, която пропива всички хора, обхваща мисленето на човека. В действителност изпълненият с мисловно съдържание живот е същевременно животът в Бога!“

ЕДНА МУЗИКАЛНА СКАЛА

„Философия на свободата“ съдържа два пъти по 7 глави. И е съвсем нормално да мислим тук за музикалната скала. Първата глава обхваща изцяло книгата и обосновава (с идеята за действащия чрез познанието човек) монизма, макар той все още да не се нарича така. Монизмът на мислите е прима-процесът в смисъла, в който се тълкува тук.

Във втора глава от единното се отделят „аз“ и „светът“. Това би могло да бъде секундата. В трета глава се извежда най-напред така субективно явяващото се различие между понятието и възприятието. Понятието се проявява с мое съдействие, докато възприятието идва без съдействието ми. Музикално това е разликата между дур (мажор) и мол (минор): с моето съдействие, активно произхождащо отвътре, или без моето съдействие, пасивно въздействащо отвън върху мен. И така стигаме до изживяването на терцата.

После в четвърта глава стигаме до философски трагичния кварта-процес, чиято кулминация бе в 19 век: светът – това е моята представа, извън нея нищо не познавам. Аз съм само при самия себе си и съм загубил света. Квартата е интервалът, който най-много е затворен в себе си: човек не знае как

трябва да продължи нататък.

В пета глава така затвореният в себе си човек намира отново света: понятието и възприятието са разделени в мен, но в нещата в света те са неразделно свързани и така изграждат същността на действителността. Така с квинтата навлизаме музикално в едно ново пространство, което представя един външен музикален свят. Шестата глава ни води веднага в тази по-висша област. Тя съдържа изречението „Една истинска индивидуалност ще бъде онзи, който стигне най-далеч със своите чувства до сферата на идеалното.“ По-хубаво идеализмът на секста-изживяването едва ли може да бъде изразен. Чрез сектата ние се издигаме над самите себе си.

Тогава на 7-мо място идваше онзи въпрос, който в 19 век играеше толкова голяма роля и който (както и въпросът за същността на представата) в крайна сметка получи грешен отговор: „Има ли граници за познанието?“ На този въпрос беше категорично отговорено с „да“ и по този начин човекът остана затворен в септата, подобно на зазидането му в представата при квартата. Р. Щайнер обаче обосновава отрече този отговор и с това постигна октавата на една нова божествена наука или теософия.

Западно-европейското мислене, което изразено музикално се самозакрепости в кварта-представата и в границите на мислите се затвори в септимата, беше отново освободено от Р. Щайнер като намери точката-прима на самопознаващото се мислене и точката-октава на божественото мислещо съзнание.

Във втората част на книгата можем да открием същите интервали, но ние тук няма да продължим разглеждането им по-нататък.

РАЖДАНЕТО НА МИСЛЕНЕТО В ДУШАТА

За човешката душа мисълта бе родена в Гърция. Но същевременно мисълта не можеше да бъде наблюдавана. Аристотел пише в своята книга „Метафизика“ за „мислене на мисленето“. Също и при Свети Августин, при Тома Аквински, Рене Декарт, Хегел и Макс Ширнер има съответните идеи. Но систематично наблюдението над мисленето обхвана и направи от това един цял светоглед Р. Щайнер с „Философия на свободата“ през 1894 година.

Най-важният момент, който изтъкват и другите философи, е наблюдението на мисленето. Но това наблюдение не е толкова лесно, защото: „Трудност-

та да се обхване същността на мисленето се състои в това, че тази същност много лесно се е изплъзнала от наблюдаващата душа, когато тя е поискала да й посвети вниманието си". Исторически погледнато тази трудност, това загубване, забравяне на мисленето трае 2400 години, а именно от Аристотел до Р. Щайнер. Философски казано това е периодът, в който Орфей е трябвало да се откаже от своята Евридика. Музикално погледнато това е периодът, в който западното мислене загубва примата и октавата, в който мисленето до известна степен е станало немусикално, но за сметка на това пък е използваемо технически.

Митът за Орфей е бил едно предсказание, че чрез раждането на гръцкото мислене човекът е трябвало да загуби наблюдаването на мисленето. Днес то отново може да бъде наблюдавано. Евридика отново е тук. И вече не само не е забранено да я погледнем, но е крайно необходимо да го сторим. И тя няма да изчезне, когато я погледнем, а така ще се превърне за нас във водач в духовния свят. „Философия на свободата“ отново направи мисленето музикално и от тази книга ние можем отново да чуваме първите тонове на прелюдиите и мелодиите на Орфей.

ИНТУИЦИЯТА КАТО НОВА ЕВРИДИКА

Интуицията във „Философия на свободата“ и в Антропософията може да ни отведе днес към едно ново Евридика-съзнание. „Интуицията е протичащо в чисто духовното съзнателно изживяване на едно чисто духовно съдържание. Само чрез интуиция може да се схване същността на мисленето.“ Това е точно същото, което открихме като философско прима-октава изживяване. Самонаблюдаващото се и затворено в себе си мислене е същевременно интуитивното или чистото мислене. Това е формата, в която се проявява духът, както днес човекът може да го възприеме.

Във втората част на книгата ние се запознаваме още веднъж с интуицията, но по съвсем друг начин. Тя става за нас извор на свободата и източник на любовта. Първата част води читателя към това да си представи интуицията достатъчно чисто. Без тази

предварителна, просвещаваща наука за свободата втората част би ни отвела само към необуздани (хатични) духове, както веднъж отбеляза Р. Щайнер.

Но има още и интуиция за степените на по-висшето познание, която след имагинацията и инспирацията представлява най-висшата и съвършена форма на свръхсетивното познание. Дали това е същата интуиция както във „Философия на свободата“? Да, тя е същата и това беше разяснено от самия Щайнер. Но ние не трябва нищо да си въобразяваме затова, защото всеки човек има интуиция, която е интуицията на неговия собствен аз. Във „Философия на свободата“ се упражнява тази интуиция, която се отнася до собствения, мислещ аз. В Антропософията се развива интуицията, която се отнася до останалия свят, до не-аза. Да се използва интуицията върху собствения аз е лесно, това днес всеки го може при добра воля. Да се използва интуицията спрямо света, това не всеки го може, то е трудно и е най-високата степен. И все пак и двете способности са качествено еднакви, а именно – интуитивни.

БОЖИЯТ СИН И ЧОВЕШКИЯТ СИН

Всеки мит има различни тълкувания и ние можем да стигнем до някаква реалност едва тогава, когато съчетаем повече аспекти. По-горе изложеното развитие на мисленето може да се разглежда и индивидуално-биографично. По-рано човекът е можел да вижда божествения свят, но пък за сметка на това още не е бил свободен. Днес той е свободен, но не може да вижда боговете по стария начин. Днес човекът е чисто човешки син. Божият син е вече изгубен. Когато човек днес се връща назад в спомените си, стига някъде до третата си година. Онова, което е било в първите три години на детето, е било божественият свят и те съответстват на епохата на Божия син, която обаче днес е затворена за нас. Ние сме загубили този свят, съвсем в смисъла на загубилия своята Евридика Орфей.

Всъщност Р. Щайнер описва този мит така, както нашето нормално съзнание съответства на Орфей. А съзнанието на Божия син, което обхваща първите 3 години, съответства на Евридика. Това, което Орфей трябваше да загуби, което щеше да

постигне, ако можеше да върне Евридика обратно към живота, това бе постигнато едва по-късно от Христос като Божи син, въплътен в човешкия син Исус. Орфей въобще не можа да задържи своята Евридика: за целта той би трябвало да бъде Христос. Така този мит се явява едно пророчество за християнството.

Сега, 2000 години след събитието с Христос, става възможно за нас най-първият, качествен поглед в онзи изгубен свят на Евридика. Христос е общото пра-същество, което прониква във всички хора. Евридика е това, което ние мислейки можем да разберем. А самият мислещ човек в този контекст е Орфей. При тази предпоставка важи следното:

„Общото пра-същество, което прониква във всички хора, човекът обхваща в своето мислене. Изпълненият с мисловно съдържание живот в действителността е същевременно животът в Бога.“

„МУЗИКАТА Е ПО-ВИШЕ ОТКРОВЕНИЕ ОТ ВСЯКА МЪДРОСТ И ФИЛОСОФИЯ“

На този фон думите на Бетховен получават друга дълбочина, от която се разбира защо са станали толкова популярни думите „Музиката е по-висше откровение от всяка мъдрост и философия“. „За когото моята музика е разбираема, той трябва да бъде свободен от всякакво тегло, каквото другите теглят“. Това казва онзи композитор на Запада, който можа да претвори музикално всички струни на сетивната душа в нейните разнообразни нюанси и от нази стара музика на третата епоха може би най-много от всички успя да навлезе в нашата, пета епоха. Но в неговите думи се съдържа и бъдещето. Магическата власт, която е имала музиката на Орфей, трябва да заглъхне в нашето време; в бъдеще музиката, а също и всяко друго изкуство, ще бъде път към свободата, както е казано от Бетховен в неговата сентенция. Тогава музиката и философията ще си подадат ръце, защото и двете ще бъдат вдъхновени от ентузиазма на свободата.

Фридварт Хузман,
„Das Goetheanum“ No15/10, април 2009
превод от немски - Людмила Коева

ПИСМО ОТ ПИПАТ ПОНТИЙСКИ ДО ИМПЕРАТОР ТИБЕРИЙ

Писмото за Исуса Христа, намерихме в православната арабска библиотека на манастира „Свети Мар Козма“ написано на арабски език. Накарахме един сирянски свещеник каз Дауд, та го преведе от арабски на турски език, а даскал Христо Ковачев го преведе от турски на български език, та го преписах и аз. Този свещеник каз Дауд предаваше на даскал Я. Кочев арабска граматика. Кочев му плаща на месеца по 1 лира турска.

От бележките дотук беше бяла книга, на която поп Костадин знай цера да се чете. Намерих в сирян-

ската черковна библиотека едно евангелие, рукопис с титли, българско, /славянско/ и един требник в арабската черковна библиотека, рукопис с титли, откроя откъснато, та не е белли коя година е написан. И едно писмо за Исуса Христа, което ви преписах в писмото си.... Преводът на същия образец на едно писмо, изпратено на римски император Тибериус кесар от н[егово] превъзходителство Черноморецът Публий Лентул Пилат, управител в Юдея.

НА Н[ЕГОВО] ИМПЕРАТОРСТВО ТИБЕРИЯ КЕСАРЯ!

Разбрах доколко желаете да се известите и ето според изследванията ми ще разкажа подробно.

Помежду нас се яви едни добър човек на име Исус Христос, за когото народът говори, че е истинен пророк и създател на всичките, които се намират на небето и земята. Наистина, о, царю, на тогава много чудеса слушам всякой ден.

Този човек, незиваемий Исус Христос, само с един отговор (+) мъртвите възкрасява, болните оздравява; със среден ръст и до такава степен приятен, щото, които го видят, принуждават се или да го обичат, или да му се боят, косата до ушите му е като орехов цвят жълта и от ушите до рамената му като цвят на земята (пръстта), но са още по-хубави. Като назарянин и той е с коса, лицето му е весело и хубаво, носът, устата му са по един начин, с една дума – изобщо не мога се описа, брадата му е речичка, погледът му е много приятен; очите му са хубави и

синкави; това е за чудене, че светлината, която отича от очите и лицето му, начина на блескавостта невъзможно е да го гледа човек; изобличенията му докарват страх, а наставленията му плач; никои го не е видял да се смее, а да плаче много пъти са го виждали, ръцете много нежни, повечето от хората благодарни от отговорите му, между хората много се не явява и когато се яви, явява се нравствено предпазване. Както майка му по тия страни е без пример хубава, и той е до неизречена степен хубавец.

Ако, ваше величество, желаете да видите тоя човек, да ви го пратя по-скоро; ако се попита за науката му, без да се е учил от някого, всичките науки и изкуства знае, дори всичкий Ерусалим се бои от него, много пъти ходи гологлав и бос; някои, като го видят, броят го за луд, но когато говори, всички се боят и треперят; според както разказват, не са виждали такъв човек, дори мнозина вярват и казват да е бог; а някои го укоряват, че показвал незаконностите на царските ви закони, затова се обезпокоявам от четата на тия злодейци; изповядат, че никого

не е докарал, а мнозина са се сподобили с добрините му. Писах настоящото си писмо, за да се съобразя със заповедите на ваше величество.

*Вашият раб, юдейският управител
Черноморец Публий Пилат*

Образецът на това писмо се е опазил в библиотеката на кесарите в Рим.

МОЕТО ПРЕЖИВЯВАНЕ В СЕМИНАРА ПО АНТРОПОСОФСКА ПЕЧЕБНА ПЕДАГОГИКА И СОЦИАЛНА ТЕРАПИЯ

В ИМЕТО НА СВЕТИНАТА!

Искам да споделя моето лично преживяване на пътищата, които ме доведоха до идеите на Антропософията. Три са ключовите моменти в моя живот, носещи след себе си определени следствия: ранното ми музикално развитие, раждането на двете ми деца и много силното ми желание да уча „Психология“. Всичко това ме доведе постепенно до Астрологията и оттам до Антропософията. Взех участие в три семинара по Валдорфска педагогика, където за първи път чух за Едит Моор и за бъдещото обучение по Антропософска лечебна педагогика и социална терапия.

Трите ключови моменти се развиха в годините: освен с музика, открих, че имам потребност да рисувам, да пиша, да танцувам и пея. Издадох първата си стихосбирка „Звезди криле“, заедно с представяне на картини от рисувана коприна. Готов е предпечатът на втората ми книга с детски молитви „Да се помолим...!“. За съжаление децата ми поотраснаха и не можах да уча във Валдорфска детска градина и училище. Случващото се с тях в масовото училище, ми дава още по-голяма устремност да търся промяната. Работя като психолог в голяма психиатрична болница, в която се грижа за около 30 пациента. Тази грижа ме научи на много неща. Преживях големи вътрешни трусове на неверие и отчаяние. Но успях да се справя и да работя с методите, които зачитат индивидуалността на всеки човек.

Така стъпка по стъпка „порастване“ и обучението по Антропософска лечебна педагогика и социална терапия. От първата ни среща на Източноевропейската конференция във Варна през 2006 год., където пионерите Едит Моор, Слави Василев, Герхард Херц, Дияна Демирева, Таня Благоева, Катя Белопитова и преподаватели от страни около България създадоха ядрото. Зад всичко това стояха хора като Рюдигер Грим, председателят на Конференцията за антропософска лечебна педагогика и социална терапия към Гьотеанума, Юлес Акерман от сдружението ACASIA, Конрад Лампарт от фондацията Software AG от Дармщадт и много други хора подкрепиха Едит

в идеята ѝ. От триста записали се участника, бяха поканени около 160 човека. Последва въвеждащ семинар във Варна през 2007 год., до чие 12-та семинарна седмица – с близо 40 постоянни участници от над 10 града на България – педагози, ресурсни учители, психолози, родители на деца с увреждания... Всеки един човек от този семинар прилага в работата си онова, което научава. Всеки един от нас има практика от по 3 до 8 седмици в лечебно-педагогическо заведение или в социално-терапевтична общност в Швейцария, Германия, Украйна, Румъния, Австрия... Но най-важното – развива себе си и собствената си духовно-душевна същност. Защото спецификата на работа с деца и възрастни с увреждания или с психически разстройства изисква силна душевност и развиване на качества като наблюдателност, концентрация, вчувстване. Лечебният педагог или социалният терапевт трябва да умеят да бъдат обективни, емпатични, но и да запазват собствената си индивидуалност.

През втората година от обучението спонтанно се формираха регионални групи /Варна, Търговище, Карнобат, Велико Търново, Смолян, Плевен, София/, които се запознават с основни трудове на д-р Рудолф Щайнер, обсъждат случаи, развиват собствени инициативи и чрез професионалната си дейност продължават да привличат нови и нови хора към тези идеи. В Плевен започна проект съвместно с католическата черква с водещ Галина Трифонова. В Смолян Аделина Фисинска, заедно с нейните колеги, създаде сдружение с антропософска насоченост и реализира 6-дневен проект за работа с възрастни с увреждания; в подготовка е следващ проект. В Стара Загора Цвета Христова е ядрото на практическите дейности. Варненската регионална група също върви по свой собствен път. Колегите от Търговище организираха концерт пред обществеността на града, в който участвахме всички. В София Веселина Куртева започна подготовка за откриване на 1-ви клас във валдорфско училище, съвместно с родители на деца от Валдорфската детска градина. Силвия Василева създаде детска занималня с валдорфска насоченост „Дом на седемте изкуства“. На 4.11.2009 год. участвах в Кръгла маса, организирана от Комисията по образование в Парламента. Пред около 40 човека от различни държавни институции разказах за нашето обучение. Там срещнах г-н Веселин Методиев – член на Комисията по образование и бивш министър на образованието, който познаваше методите на Валдорфската педагогика...

Последваха нови идеи – Кръгла маса през януари 2010 год., на която участниците в обучението се срещнаха с представители на Валдорфското сдружение – важен момент за осъзнаване на общите ни цели и структуриране на собствените ни идеи и задачи. Състоя се среща между г-н Веселин Методиев – един от основателите на Нов български университет, и организаторите. Последваха срещи с ключови хора от НБУ, с които в момента текат преговори за позициониране на бъдещо обучение там.

Но всичко това нямаше да бъде възможно и нямаше да се случи, ако импулсите на всички тези хора, ангажирани се с организация и преподаване, не се бяха срещнали: Едит Моор, д-р Герхард Херц, Ана и Хуго Льофел, д-р Франциска Келер, д-р Хартвиг Фолбер, Хартвиг Елерс, Гюнтер Луфт, Катя Йени, Изабел Кустер, Емили Степникова, Фредерик Щюкли, Валерия Медведева, Кристине Глезер, Доротея Шмидт, Константин Груя, д-р Трайчо Франгов, Дияна Демирева, Деян Димитров, Мариана Николава... Тук е и мястото да спомена професионално поднесен превод на Катя Белопитова, на Росица и Митко Левашки, на Йорданка Димова. На Роси и Митко дължим превода на Лечебнопедагогическия курс на Щайнер, издаден с безценното съдействие на д-р Димчев.

Искам да благодаря и на хората от АОБ, които създадоха почвата и посяха семената в България. Няма „стари“ и „млади“. Има хора с определени задачи. Защото благодарение на онова, което беше създадено, имаме книгите, теорията, идеите. Нашите импулси биха загинали без това. Почвата беше създадена, импулсите ги имаше, и една жена с огромната си воля и действеност ни помогна да се „родим“. Процесът е взаимен. Той се случи и продължава. Изказвам лично благодарността си на Светла Бисерова, Величка Йорданова, Трайчо Франгов, Петър Райчев, Нели Хорински, д-р Димчев, Радослав Радев.

Благодаря на Едит и Герхард, затова, че те също като нас и заедно с нас извървяват своя път на самопознание и вътрешна трансформация – път, нелек и за тях и за нас. Моментът на срещата се случи и това е най-важното. Заедно сме в името на българските деца, в името на светлината в душите ни!

*Дорина Василева – участник в семинара,
клиничен психолог,
управител на Фондация „Опора“,
член на АОБ*

ЧОВЕКЪТ МЕЖДУ ИСТИНАТА И ДОБРОТО И ПЪЖАТА И ЗЛОТО В СВЕТИНАТА НА АНТРОПОСОФИЯТА

„АЗ СЪМ ПЪТЯТ И ИСТИНАТА И ЖИВОТЪТ“ (ЕВАНГЕЛИЕ НА ИОАН)

През целия си съзнателен живот се опитваме да търсим истината за нещата и явленията, да се позоваваме на истината, да приемаме фактите на истината, но често се случва да изпадаме в заблуждения или да не сме в състояние да проумеем истината. Защото както казва Егзюпери: „Истинското е невидимо за очите, то се усеща с душата и сърцето.“

За човешката еволюция има две възможности, от една страна тя може да върви по пътя на истината и доброто, от друга страна - на лъжата и злото. Истина – добро и лъжа – зло са два противоположни свята. Две огледала, в които се отразява същността на човешката ни душа. В първото истинното огледало се виждат нашите добри страни, а във второто сякаш в криво огледало се откроява до каква степен е атрофирала душата ни под въздействието на силите на лъжата и злото, на лошата ни природа.

Истината блести в светлината и осветява всичко, до което се докосне, а лъжата се носи като безформено петно, изтъкано от мрака и отравя пространството. Винаги истината и справедливостта възтържествуват, а участта на лъжата е предрешена, защото голямата лъжа, провокирана от силите на злото, независимо кога се хваща в собствения си капан и се проваля и тогава истината излиза наяве, затова народната мъдрост гласи: „На лъжата краката са къси!“

Какъв ще бъде нашият земен живот зависи в голяма степен от нас. Нашата Карма се определя от това доколко сме живели в името на истината или в неистината.

Съвременният човек трябва да върви по пътя на истината и доброто, да приеме Христовия Принцип в себе си и да го следва, защото Христос е Господарят на земната ни Карма и само поемайки по пътя на духовното издигане човечеството може да бъде спасено.

Тази идея стои в основата на Духовната наука - Антропософия. Нейният създател Рудолф Щайнер, ни прави съпричастни към величествената картина на Христовото Преображение, което разкрива пътя на истината в Евангелието на Иоан. „Христос ни остави един завет в сцената на планината Табор с Преображението пред Петър, Яков и Иоан. Учениците Го виждат между Илия и Мойсей. Илия представлява пътя на истината, Мойсей – самата истина, а Христос животът, който ги символизира. Ето защо Христос може да каже за Себе си: „Аз съм пътят и истината и животът.“ Така целият живот се осветява, съсредоточава, задълбочава и преобразява в Христос. Той символизира миналото на човешката душа, назад до нейния първичен източник и загатва бъдещето и до сливането и с Бога. Християнство-

то е не само сила на миналото, но и на бъдещето. Също както розенкройцерите, днешният окултист обучава за Христос в най-вътрешното същество на всеки отделен индивид и за в бъдеще, в цялото човечество.“

Пред нас стои един важен въпрос. Как да търсим и да намираме истината? У човека има вечен стремеж към истината и доброто, и душата е тази, която ни помага да го постигаме. В нея се отпечатват нашите спомени, нашето минало. Чрез нея като „пазителка на спомена“ можем да различаваме вярното от невярното. А посредством мисленето можем да схванем истината в Духа. Истината и нравственото добро са независими по своята същност и притежават една вечна стойност, те са над страстите. За човека съществува дълг и този дълг може да бъде толкова висок колкото високо стои самото човешко същество. Човекът може да извиси себе си над удовлетствието и неудоволствието и без никаква принуда в пълна свобода да избере да следва дълга си.

За да може да функционира правилно, човешкият организъм е така устроен, че се нуждае от дълбок сън, по време, на който Аза и астралното тяло отиват в духовния свят, а физическото и етерното тяло остават на земята. Точно тогава, в дълбокия сън според Р. Щайнер - „човек живее в това, което той нарича външен свят и затова, когато се събуди може да разпознава външния свят, защото тогава нещата, сред които е живяла неговата душа му говорят за себе си. Благодарение на тази връзка на човека със съня в него се заражда земното понятие за истина. Ние говорим за истина когато можем да извикаме правилно в съзнанието си един външен предмет или факт, когато вътрешно го изживяваме отново такъв какъвто е бил, но за да направим това се нуждаем от съня.“

Много съществен момент е създаването на собствен, независим критерий за истината. От това как се свързваме с действителността и от начина, по който посрещаме установените истини зависи дали достигаем до правилните или до противоречивите идеи. За съжаление в нашето съвремие хората, без да забележат, съвсем несъзнателно се отдалечават от истината. Нашата памет става част от душевния ни живот, когато душата я развие до физическото тяло и така се създава необходимата възможност за упражняване на способността за спомняне. Трябва да придобием усет за действителността и да търсим начини за сравняване с нея, за да не изпадаме в противоречия с истината. Р. Щайнер споделя, че „съвременното човечество е загубило и усета си за истината и вече няма критерий, по който да се установи тя. Този усет трябва да се възстанови, а това става когато една мисъл се съпоставя с обективната действителност“.

В древността животът е бил поставян в служба на истината, защото хората са смятали, че той трябва да се оформя съобразно истината и не са внасяли измислицата, неистината. В по-късните епохи абстрактното мислене е станало причина да се загуби усета за истина. Преди хората са гледали мисленето да е свързано с действителните опитно-

сти и с външния свят. Те са усещали, че мисленето не може да се развива, ако не е свързано с нещо, иначе би било напълно изолирано. Съвременните философи, обаче не приемат това познание за истината. Често пъти „мисловните форми“, които те използват са логично свързани, но не са истинни. Затова Р. Щайнер отбелязва: „Тези мисли, които не навлизат в действителността, се плъзгат по повърхността, без да проникват в истинските импулси, които работят в тази действителност.“ Мисленето на човека трябва да бъде видно като „един вид търсене /изследване/, затова защото способността ни за мислене не ни е дадена, за да формулираме бързо мислите си, а за да търсим. Мисленето трябва да бъде разглеждано като процес, който дълго време да остава на етапа на търсене на форма и да формулираме мислите си чак когато можем да бъдем отговорни за истинността на фактите.“ Това ни разкрива духовната наука, а „едно нещо може действително да стане истина само след като бъде поставено във всякакви положения и осветено от различни страни, само ако човек отлага съжденията колкото е възможно по-дълго.“ Когато не прибързваме в нещата и ги оставим да потънат в нас като ги сравняваме с действителността, те могат да станат истина. В противен случай човечеството ще бъде доведено до своя упадък. Често пъти, когато не можем да вземем решение по някой важен за нас въпрос, е по-добре да го оставим в нощта и, като се събудим, може да получим отговора. Народната поговорка гласи: „Утрото е по-мъдро от вечерта“, защото в съня ни се дава възможността да разберем истината.

Според Духовната наука, в древните времена, в лунното си съзнание човешките същества са мислили в образи мислите, които вече са били мислени от Съществата на висшите Йерархии и затова са могли да станат видими. В сегашното си земно развитие, поради съпротивителните сили на физическото тяло, когато човек мисли, мислите му се запазват вътре в него и се отпечатват в етерната му същност. Чак при смъртта и до края на своите прераждания той ги отдава на вселената. Мислите на човека могат да бъдат подобрявани, коригирани през неговите последователни прераждания. Обаче, хората трябва да придобият такова състояние на своето съзнание, което да им даде възможност да станат будни за духовните истини и да разберат как те преминават от духовния свят във физическия, и чак тогава ще могат да се пренасят „директно в световната етерна субстанция“. Така може да се установи равновесие и Луцифер и Ариман ще бъдат победени. Те, Боговете на препятствията, според Духовната наука трябваше да бъдат пожертвани и да изостанат в своето развитие, за да могат хората да напредват. Всъщност тези Същества не бяха зли, те помагаша на еволюцията, противопоставяйки се на праволинейното развитие, но по този начин породиха злото в света. След Битката на Небето това, което направиха Боговете на препятствията беше, че последниците от техните действия се промъкнаха в човешкото астрално тяло и така на човека се даде възможност да греши и да върши зло. Същевре-

менно хората получиха и шанса да се издигат с помощта на собствените си сили над заблуденията и злото, да напредват в своето развитие и себепознаване, и да проявяват свободната си воля.

Благодарение на своите вътрешни изживявания, които не винаги съвпадат с това, което човекът възприема външно, той стига до това, че може да събуди в себе си погрешни представи, които не отговарят на възприятията му и така е въввлечен в лъжата. Това е една възможност за противоречие с действителността, но се явява като необходимост човекът да стигне до истината чрез своята свободна воля. Различни от хората са съществата от Третата Йерархия, чиято същност се отличава с това, че вместо вътрешен живот те имат изпълване с Дух и в откровението изживяват себе си. Те живеят в царството на абсолютната истина и за тях е невъзможно да грешат.

Изключително важно е да бъдем много внимателни по отношение на нашите думи и дела, защото всичко, което вършим и мислим под въздействието на Луцифер и Ариман ще бъде отпечатано в световната субстанция. Погрешно е да смятаме, че нашите мисли нямат обективно значение, защото Ариман вече е започнал да внася лъжите в световната субстанция. Той няма власт над мислите, които още не са доведени до общуване, но само чака всеки удобен момент, „за да сграбчи мисълта, която е узяла за комуникация и да я отпечата в световната субстанция.“ Ариман с вечното си желание за движение, за бързана подстрелка хората да действат без много-много да мислят, но точно тогава, когато мислите не са намерили своята най-точна форма, те не отговарят на истинността на фактите. Това дава възможност около нас да се появяват „фантомите“ на неистината – нов вид елементарни същества, които се зараждат под въздействието на лъжите и клеветите и са свързани с физическото ни тяло. Нощем по време на съня изречените през деня лъжи довеждат до „втвърдявания“ във физическото тяло. Тези „заразени с лъжа“ части на физическото тяло не могат да взаимодействат със съществата, които вечер се грижат за човека и биват отделяни. Това има лоши последствия за хората и след смъртта те изпитват трудности в своето развитие, а отделените фантоми остават в нашето обкръжение. Да се лъже започва да става почти обичайна практика за голяма част от хората и затова човечеството върви към своя упадък. Всичко свързано с лошите взаимодействия на хората с кавгите, несъгласието, неправилните закони прониква до етерното тяло и отново се отделят около нас други форми, наричат ги „спектри“, „призраци“. Тези елементарни същества, които човек носи със себе си, след смъртта му остават в света. А когато се потъпква свободата на човешката личност и не се цени достойнството на човека и някои хора искат да властват над душите на своите събратя, тогава вечер върху астралното тяло се отразяват борбите за надмощие по такъв начин, че се появяват нови елементарни същества, които започват да се носят в нашия свят. Това са демонични същества и те се появяват също поради факта, че има „нетърпимост към мисленето и

насилие над мисълта“. Това демонично нашествие пречи на хората със своето пагубно въздействие. Тези същества са духове на предразсъдците. Така всички елементарни съществата, които се отделят от човешките тела под въздействието на лъжите, лошите взаимодействия и порядки, остават да действат в земното обкръжение.

Когато човек се въплъщава в своето физическо тяло, той трябва да навлезе по правилен начин и в етерното си и в астралното си тяло. Ако обаче не приема времето, в което живее, своята културна епоха, „той изработва в кръвта си нещо като отровен фантом и така изостава от еволюцията.“ Започне ли да приема действителността, в която живее ще може да разтвори този отровен фантом и ще постигне хармония, в противен случай, когато се съпротивлява на духовните импулси характерни за съвременното у него могат да се породят болестни състояния, ексцентричност, душевна празнота и отрицателни инстинкти. Защо се появяват зли импулси? Това се случва когато се злоупотребява с висши сили, които са от духовния свят и въздействието им тук на земята е това, че част от хората се превръщат в крадци, лъжци и убийци.

Хората не разбират с каква сериозност пред тях стои въпросът за основната задача на човечеството, че да се занимава с духовност е от първостепенно значение. За съжаление те се отдават на материалистичните си инстинкти и така развиват в себе си „онези отрови, които би трябвало да бъдат разтворени от духовния елемент.“ То този начин чрез отричането на духовните истини отровите стават сили, които са причина хората да се превръщат в лъжци. Тези сили биха могли да се използват правилно за духовно познание, „но като контра-образ на духовното усилие е изключително важно да съществува силно зло и една от задачите на човека днес е да признае истинската природа на това зло, за да може да го разпознава и да му се противопоставя, когато го срещне в живота.“ – изтъква Р. Щайнер. За да не се превърне в нас в частичен труп отровата, която носим в себе си, тя трябва да бъде разтворена.

В света съществува равновесие между доброто и правилното и тяхната противоположност отровите, лъжите – те са двете страни на цялото. А човешките лъжи изречени напълно „безсмислено“ и от „зла воля“ са използвани от Луцифер. Той се съюзява с Ариман, защото лъжите пораждат страсти. Така човекът се оказва в плен и на двамата и започва да загубва равновесието между това, което мисли, чувства и желае да направи. Хората трябва да се противопоставят на тази подсъзнателна тенденция и да създадат „здравомислеща отговорност за това, което формулират като истина.“ Луциферическото изкушение ражда несъзнателната и подсъзнателната лъжа. Хората започват да говорят полуистини. Достатъчно е да се прибави към 98% от истината, дори само 2% неистина и цялото се разваля тотално от динамичното въздействие на лъжата.

Ето защо Р.Щайнер споделя: „Човекът, трябва постоянно, непрестанно да се стреми към положението на равновесие между луциферическите и

ариманическите сили, между Духа на изкушенията – Луцифер и Духа на лъжите – Ариман, между онова, което иска да го изведе над самия него и онова, което би искало да го увлече надолу под самия него. А Христовият принцип е този, който се стреми да внесе равновесието между двете сили.“

Духовната наука разглеждайки лъжата и негативните ѝ въздействия дава отговор и на въпроса: Какво е действието на лъжата в астралния свят? Същност, лъжата изречена във физическия свят става „агент на разрухата“ на астрално ниво. Р.Щайнер разкрива, „че тя се превръща в убиец в астралния свят и това явление е начало на черната магия.“ Макар, че лъжата е само „една дума, една илюзия“ тя може да нанесе много големи щети, независимо, че в действителност няма разрушение, но както обръща внимание Р.Щайнер: „В астралния свят всяко чувство, всяка идея е видима форма, една движеща сила. Астралната лъжа води до сблъсък между фалшивите и истинските форми, което причинява смърт!“ Затова на една от Божиите заповеди: „Не убивай!“ – може да се гледа като на „Не лъжи!“ – по отношение на астралния свят.

Съвременното човечество много се гордее с интелигентността си. Хората смятат това свое качество за най-висше. Обаче, ако човекът не се освободи от скованите, абстрактни понятия, които използва и не ги превърне в течачи, живи понятия, той няма да напредне в духовното си развитие. Същност интелигентността е различна в различните епохи, тя метаморфозира, променя своя облик. В древните времена тя имаше неразривна връзка с мъдростта и с космоса. В Древна Гърция се появи такава интелигентност, която се свърза със законите на смъртта, защото разсъждавайки хората можеха да разбират само мъртвото. Платон споделяше виждането, че „ако искаме да разберем живото, трябва да гледаме, ако просто разсъждаваме ще разберем единствено мъртвото.“

В бъдещето на интелигентността ще се придаде склонност да разбира „само грешното, само заблудата, измамата и да измисля само зло.“ Така тя ще има възможност „да влита човешкото зло в моралното, да влита заблудата в познанието.“ Но как може да се преодолее тази едностранчивост, това родство със смъртта по отношение на интелигентността? Това може да стане само ако тя бъде проникната от Христовия принцип и бъде преобразувана. В противен случай ще остане напълно ариманическа. Нашият Спасител Христос, чрез силите на Възкресението проникна в собствените ни душевни сили. А „да не познаеш Христос не е болест, а нещастие, пропиляване на живота.“ – казва Р. Щайнер. След Мистерията на Голгота човекът може да достигне до новораждането, до Христос, който можем да разпознаем като въплъщение на човешката мъдрост. Ако думите на Апостол Павел: „Не аз, а Христос в мен“ се превърнат действително в ново раждане, за хората ще стане възможно интелигентността да бъде спасена от злото, а гордостта от интелекта ще бъде заменена от съзнанието, че всичко най-добро в човека за всички земни животи е Христовият импулс, който носи в себе си.

Сега в нашето време от света на Висшите Йерархии действия едно велико духовно същество, което ни помага да осъществим връзката си с Христос и това е Михаил – Духът на времето ни – Архангелът – Архаят, който спечели битката с Дракона през 19 век в 1879 г. Оттогава ариманическите същества останаха под нозете му, но тази битка на Михаил, тази борба изтъква Р. Щайнер: „е поставена в човешкото сърце. Вътре в това сърце е закотвена тя от последната третина на 19-то столетие насам. Решаващо трябва да стане това, което човешките същества правят с тази мирова работа на Михаил в течение на 20-то столетие. В течение на това столетие когато ще са изтекли първите 100 години от края на Кали-Юга, човечеството ще стои или до гроба на всяка цивилизация или в началото на онази епоха, когато в душите на хората, които свързват в своето сърце интелигентността с духовността, борбата на Михаил ще бъде водена в полза на Михаиловия импулс.“ Така с помощта на земното човечество Михаил ще може да си възвърне космическата интелигентност, която беше откъсната от неговото ръководство в 8-ми век, заради космическото развитие и тогава Ариман, духът на лъжите, няма да има тази власт над нея, както е сега в съвремението ни. Докато Ариман с всички сили се стреми да „притежава интелигентността в човешките глави“, в нейното земно проявление, то Михаил не иска интелигентността лично за себе си, а винаги е искал „да управлява пан-интелигентността“ през хилядолетието и тя да бъде ползвана от всички хора.

Днес човечеството е изправено пред силите на тройно изкушение и само с помощта на Михаил ще може да се пребори в душата си с тях. Сергей Прокофиев разкрива как трябва да се води успешно тази борба: „Вътрешното усещане за постоянното присъствие на Христос преодолява в душата изкушението на Луцифер, съпреживяването на дейностите на Христос и преди всичко, на най-висшата от тях – преодоляването от Него на смъртта на хълма на Голгота, защитава от съблазните на Ариман, а пълното съединение на индивидуалния Аз с Христос, в смисъла на посочените думи на Апостол Павел, предпазва човека от изпадане във властта на Азурите.“

За да могат хората да напредват в развитието си и да направят истинска връзка с Христос, те се нуждаят и от любовта и от мъдростта. Докато космосът на Мъдростта беше характерен за предишното планетарно състояние сега смисълът на земното съществуване е да бъде космос на Любовта. В миналото мъдростта имаше ръководна роля за хората, но не беше свързана с любовта. Луцифер беше този, който „внедри човешката мъдрост в любовта“ и така „в човека мъдростта стана ентузиазъм и самата любов“ – отбелязва Р. Щайнер. Човекът би останал добър, но би имал само земно съзнание и тук се яви Луцифер, който донесе любов към себе си и себелюбието можа да се прибави към самосъзнанието. Всъщност себелюбието беше нещо лошо, а себеприцанието – добро. Човекът вече беше в състояние сам да направи своя избор между доброто и лошото, защото неговото мислене

и мъдростта бяха в служба на Себето. Пред любовта стоеше важна задача, как да се намери начин Себето да служи на света? Човекът трябваше да се научи да чувства и двете полярности – добро и зло. Тук имаше една загадка, че без помощта на злото, той нямаше да може да усеща Себето си и нямаше да има възможност за избор на доброто, нямаше да има свободата. В това се състоеше голямата роля на Луцифер да помогне на човека да стане свободен! Злото трябва да съществува в човека, защото то е център и сила на себелюбието му и тогава когато себелюбието се превърне в любов към всички, тогава злото ще бъде победено. Източникът на свободата и злото е един и същ. От Луцифер, носителя на светлината, идва в човека ентузиазъм за божественото, а светлината са Елохимите. Р. Щайнер споделя: „Ако светлината на мъдростта запали мъдрост в човека, тогава Луцифер е донесъл светлина в човека. Ала черната сянка на злото трябваше да се намеси, Луцифер носи една свита, опетнена мъдрост, но тя може да навлезе в човека. Луцифер е носител на външната човешка наука, която е в служба на егоизма. Ето защо от учениците на окултизма се изисква себеприцание по отношение на знанието. Това, което квасът от старото тесто означава за новия хляб: това означава за нас Луцифер от по-раншната планета. Злото е добро на своето място: за нас то не е вече добро. Злото е доброто не на свое място. Абсолютното добро на една планета винаги носи и зло в една от своите части на новата планета. Злото е необходимо преживяване на еволюцията. Не трябва да се казва, че светът е несъвършен, защото съдържа зло. Нещо повече, той е съвършен точно поради това... Творците на света имаха нужда от злото, за да се разгърне доброто. Едно добро най-напред трябва да бъде разчупено върху скалата на злото. Любовта към всичко може да бъде доведена до най-прекрасния си разцвет чрез себелюбие. Гьоте е прав, когато във „Фауст“ кара Мефистофел да каже, че той е „... част от онази Сила, която би искала винаги да върши Зло, а винаги върши Добро“.

В народната мъдрост: „Всяко зло за добро“ се открива истината за човешкото развитие. Получава се така, че двете сили работят заедно в света и в даден момент това, „което като че ли се противопоставя на напредъка на човечеството“ се оказва, че е станало гравитно, позитивно, благословено в покъсен период. В Божествения план, където всичко е добро, е предвидено и Луцифер, носител на светлината и на човешката свобода, да се появи „в нова форма“ и да бъде спасен, защото злото е нещо временно, то е един етап от човешката еволюция. Смисълът на злото можем да разберем само когато знаем, че то не може да бъде и не е вечно. Чрез духовната наука хората могат да научат и да разберат каква е същността на доброто и злото в света.

Много е важно да имаме истинска преценка за това, което сме преживели във физическия свят. Особено трудно би било за човека да се ориентира в духовния свят след смъртта, ако не е развил в себе си чувството за истина, докато е на земята. За да можем да разберем какво трябва да правим в духовния свят между смъртта и новото раждане,

е необходимо да чувстваме морална отговорност спрямо истината. Ако човекът успее да се справи с тази задача, у него ще се усилва способността да придобие „жива връзка със смисъла и целта на света“. Духовните импулси, които са му необходими ще могат да се свалят от духовния свят и ще се осъществят правилно на физически план. Абстрактните идеали, които не отговарят на действителните неща няма да пречат повече и светът ще се оформя по законите на духа. Това ще даде възможност човекът отново да си възвърне „инстинктивната нравственост, която изплува под въздействието на съвестта.“ Тази съвест е останала от старите времена и е била загубена заради развитието на човешката свобода.

Когато истината се превърне в овътрешнена мъдрост, ще е завършила епохата на бъдещия Юпитер. На Слънцето започва пътят на истината, затова след смъртта, когато човек достигне до слънчевата сфера, той може да бъде допуснат да общува със съществата от Втората Йерархия, само ако е бил добър и добродетелен, ако е имал добри мисли и чувства към другите. Ако е бил зъл ще бъде изоставен от съществата и обречен на самота. Съдържанието на Слънцето е чиста Доброта и там не може да съществува никакво зло. Преди да преминат през слънчевата сфера, хората оставят товара със своите злини и после отново го вземат излизайки оттам.

Сега на Земята започва своето развитие сферата на нравствеността, която ще завърши на бъдещия Вулкан. За човека са необходими чувствата, за да може „да достигне до дълбините на всяко нещо“, защото това е начинът, по който може да се види как той преминава през сферите на естетиката, нравствеността и истината.

Пред днешния човек стои фундаменталната задача: Как да помогне за тържеството на истината и доброто в света? Отговор на този въпрос дава Р. Щайнер: „Антропософската работа е една реалност в духовните светове. Тя действа в духовните светове в живота на Висшите Йерархии. Чрез правилна антропософска работа голяма част от злото в света може да бъде компенсирано за духовния свят... Преди Христовите откровения са се изразили в написването на Евангелията, а сега те се изразяват в Духовната наука.“

Нека да звучат в нашите души думите на Христос: „Аз съм пътят, и истината, и животът“ и „Аз съм с вас през всички дни до свършека на света“, защото в тях е скрит смисълът на човешкото съществуване, на човешката еволюция, на човешкия Дух! Те носят светлина и вдъхват смелост! Те са сила и упование, надежда, и вяра, и любов!

ПЕПЕРУДЕНА ДУША

На хората с душа на пеперуда...

Влюбих се във пеперуда...

Цвете бях и всеки ден
в уречения час,
чаках шепот на криле...

Люлка беше вятърът,
с него в надпревара
се шегуваха тревя
и клони натежали...

Моята любима беше фея,
Слънцето прегръщаше
гонеше се с вятъра,
шепнеше на птиците...

С ритъма на лятна песен,
трепкаща, кристално нежна –
моята любима сядаше във мен
и криле разтваряше
да ме посипе с пеперуден прах –
в портокалов цвят
на черно-бели точки...

Цвете бях, но исках да обичам...

В багри грееше във мен света –
къпех се във слънчева вода,
с вятъра безкрай лудувах,
с птичи песни галех любовта
с моята любима – пеперуда...

И превърна се във пеперуда
моята душа – със копринени криле,
в портокалов цвят
на черно-бели точки...

Цвете бях, но можех да обичам,
аз познавах вече любовта
като дар от моята любима –
пеперудена душа
в портокалов цвят
на черно-бели точки.

Цвете бях... с душа на пеперуда...

Дорина Василева

КАМПАНИЯ ELIANT

Уважаеми приятели на кампанията ELIANT,

Трябват ни само още 75 000 подписа от ЕО,
за да достигнем цифрата един милион.

Молим ви да ни помогнете да съберем тези
последни, жизнено важни подписи! До средата
на м. юни искаме да представим тези подпи-
си на Комисията на ЕО в Брюксел. Кампанията
ELIANT за събиране на подписи почти постигна
целта си.

Най-добрият начин да ни помогнете сега е
този:

През следващите седмици търсете в клу-
бове, дружества и организирани мероприятия
хора, които да подпишат петицията. Листове
за събиране на подписи могат да се изтеглят от
www.eliant.eu. Петицията може да бъде подпи-
сана и по електронен път директно на сайта.

Молим да помислите в кои пощенски спи-
същи и мрежи не сте поискали подписи и да им
изпратете имейл, в който ще добавите кратка
бележка или коментар от Ваше име.

Дайте гласност във facebook на новата уеб
страница на кампанията ELIANT, в която може
да се намери текуща информация, изображе-
ния и линк за подписване онлайн.

С радост ще Ви помогнем, ако имате въпро-
си. Молим, свържете се с нас или ни изпратете
имейл на адрес: info@eliant.eu, или чрез факс:
0049 7621 168 1863.

Приемете нашите сърдечни благодарности
и поздравии!

От името на членовете на ръководния ко-
митет на алианса ELIANT:

*Andreas Biesantz PhD, Jürgen Erdmenger LL.D.,
Nikolai Fuchs, Michaela Glöckler MD, Thomas Göing,
Günther Schulz, Heike Sommer, Christof Wiechert*

За контакти:

*Action ELIANT
Postfach 1180
79501 Lörrach
Germany*

П О К А Н А

АОБ кани всички свои членове и прия-
тели на празника

ЙОАНОВДЕН

който ще се проведе на 27 юни (неде-
ля) от 12:00 ч. в София, Борисовата гради-
на, срещу Парк хотел Москва, вдясно от
Руското посолство (последна спирка на
трамвай 18).

Среща в 11:40 ч. на спирката на трам-
вая.

Празникът включва:

- Откриване със Слово за Йоан – Трайчо Франгов
- Йоаново настроение – Календар на душа-та
- Представяне на фрагмент от пиесата "Сън в лятна нощ" – група "Михаил"
- Евритмичен текст и практика за И-О-А(Н) – Богдана Вульпе
- Приказка "Песента на краля на елфите" – Катя Белопитова
- До края – Свободни разговори и артистич-ни изяви.

ЗАПОВЯДАЙТЕ!

АКТУАЛИЗАЦИЯ НА ЧПЕНСТВОТО

ПРЕМИНАЛИ ПРЕЗ ПРАГА:

Трендафила Вълчинова (15.07.2009)

НАПУСНАЛИ АО:

Дарина Шентова

ПРИЕТИ В АО:

- Жени Шийр (София)
- Галина Трифонова (Плевен)
- Аделина Фисинска (Смолян)
- Радослава Ангелова (Варна)
- Весела Витанова (Варна)
- Ивелин Великов (Варна)

ПОКАНА

ЗА РАБОТНА АНТРОПОСОФСКА СРЕЩА

Скъпи приятели,

Антропософска група „София“ кани всички антропософски учебни групи на 26.06.2010 г. (събота) на работна среща в залата на валдорфската детска градина „Златно зрънце“ в София. Целта на срещата е да се запознаем и да обменим практически опит и идеи от нашата антропософска работа.

Предвиждаме занятието да протече в три фази. Първо да се сформират работни групи от по 4-5 човека, представители на различни антропософски групи, където всеки да разкаже как се работи в неговата антропософска група. Във втората фаза да се съберат постоянните групи и членовете им да споделят какво са научили във фаза 1. Групата да обсъди наученото и да помисли какво би могла да взаимодейства. После в пленум (фаза 3) всяка група чрез свой представител може да рефлектира обобщено

новото, което е научила и би приложила или изпробвала в работата си.

Подобен процес предполага продължение във времето. Например след половин или една година можем да се срещнем отново и да поговорим за това, какво сме се опитали да приложим и дали сме успели. Какво се е променило в работата и отношенията в резултат на тази първа среща.

Носете си вода, храна и напитки за деня, както и пособия за водене на записки, а ако желаете и за рисуване. За приятелите от провинцията, които биха желали да преспят в София в събота срещу неделя и да останат за Йоановден, моля свържете се предварително с организаторите за договаряне на възможностите за настаняване. Градината разполага с две студия с по едно легло персон и половина и много място за преспиване в спален чувал. Молим и приятелите от София, които имат възможност и

желание да предоставят места за спане, също да се свържат с организаторите за съгласуване.

Входът за мероприятиято е свободен, но ще събираме дарения, за да се отблагодарим за гостоприемството на детската градина като я подпомогнем финансово и подкрепим духовно.

За приятелите, които няма да успеят да пристигнат навреме за сборния пункт, адресът на ДГ „Златно Зрънце“ е: кв. „Драгалевци“, ул.508/18А. Поставяме и карта, на която е обозначено точното местонахождение на градината.

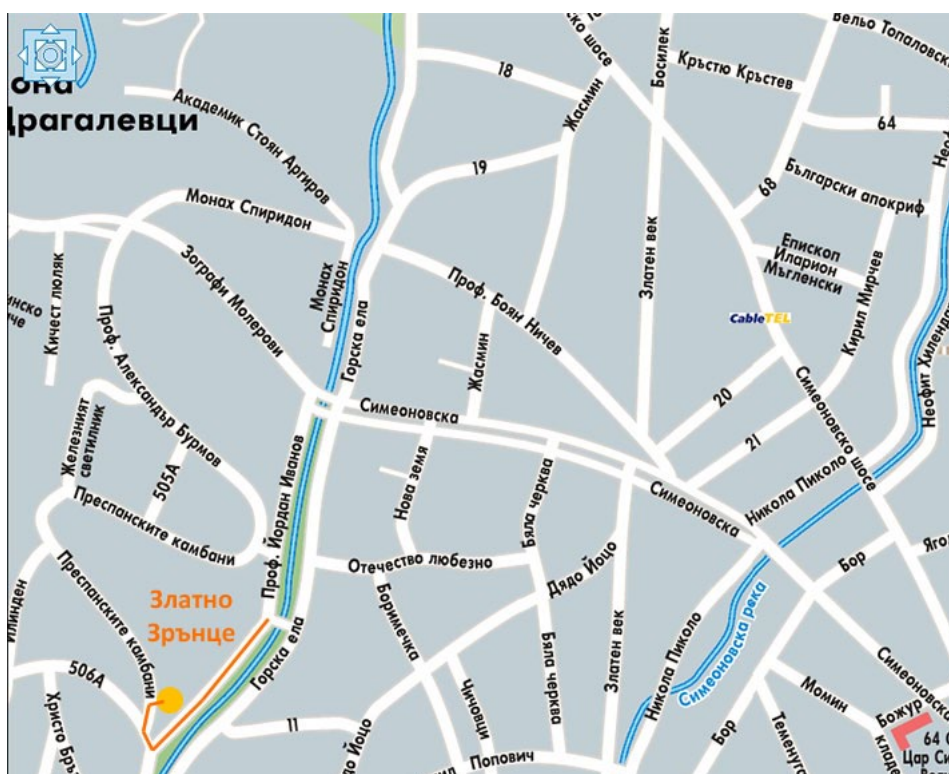
За контакти и координация:

Васил Назъров, 0887 817 417,
vassil@engineer.bg

Очакваме ви!

ПРОГРАМА

11:30 – 12:00	Сборен пункт на спирката на „селските рейсове“ в кв. „Хладилника“ до 11:45 ч. и придвижване с автомобили до Градината.
12:00 – 12:30	Запознаване, социално упражнение и формиране на работните групи.
12:30 – 13:15	Първа фаза.
13:15 – 13:45	Втора фаза.
13:45 – 14:00	Почивка.
14:00 – 14:30	Трета фаза.
15:30 – 16:30	Споделяме каквото сме си донесли за почерпка и преминаваме към неформално общуване и свободна програма.

АНТРОПОСОФСКИ УЧЕБНИ ГРУПИ

БЛАГОЕВГРАД

Работна група по приложна Антропософия

д-р Стоян Везенков, тел. 0896 - 650 563
E-mail: vezenkov_neuro@abv.bg
Работа по Валдорфска и лечебна педагогика, биодинамично земеделие, евритмия, антропософска медицина и др.
2700 Благоевград, бул. "Васил Левски" 13

ВАРНА

Антропософска група

Дафина Димова, тел. 0896 642 822
Работа по книгата "Мисията на Михаил".

Антропософска група

Радослава Ангелова, тел. 0878 965 650
ул. "Бдин" 7
Работа по книгата "Евангелието на Йоан".

ПЛЕВЕН

Антропософска група "Светилник"

Галина Трифонова
тел. (064) 840 564; 0888 632 206
През четвъртък от 19:00 ч. работа по книгата "Въведение в тайната наука", Курса по лечебна педагогика и работа с биографията.

СОФИЯ

Група "Михаил"

Лалка Фингарова, тел. (02) 689 949; (02) 980 84 64
Всяка събота от 16 ч. работа по темата на годината: "Еволюцията в светлината на истината" и "Кармични отношения II".

Работа с биографията, социална художествена терапия и работа с приказка

Светла Бисерова, тел. (02) 988 01 78
Малки групи в удобно време по заявка.
1000 София, ул. "Цар Симеон" 55

Антропософски кръг "Аристотел"

Доц. д-р Иванка Кирова, Тел. (02) 831 78 74
Два пъти месечно в четвъртък.
Свободно избрани антропософски теми.
1303 София, ул. "Брегалница" 82

Група "Рудолф Щайнер"

Александър Бояджиев
тел. (02) 873 20 27
1113 София, ул. "А.П. Чехов" № 24, ет.5, ап.6
Всяка неделя от 17 ч. работа по "Годишният кръговрат и четирите големи празника", Р. Щайнер

Социална художествена терапия

Нина Стамова, тел. (02) 987 53 60
1000 София, ул. "Хан Крум" 8

Група "Ариадна"

Диана Ботушарова
тел. (02) 840 76 43; 0889 345 730
E-mail: diana_ros@abv.bg
бул. "Ботевградско шосе", бл. 2-Е, ап. 8
Всяка първа събота от месеца от 10:00 часа Работа в помощ на душите отвъд Прага.

Група "Космософия"

Лиана Антонова, тел. (02) 856 67 35
1618 София, ж.к."Бъкстон", бл.3, вх.В, ап.51
Всяка неделя от 15 ч. работа по "Апокалипсисът на Йоан" от Р.Щайнер, както и занимания с основните упражнения за езотерична подготовка и правилна подготовка за медитация. (Поради чести обаждания с въпроси, Лиана Антонова обявява, че всеки е добре дошъл, но само при условие за силна духовна мотивация и постоянство в посещенията. Приемът се осъществява чрез писмо или телефонно обаждане, а после интервю за преценка.)

Група "София"

(начална антропософска група)

Васил Назъров, тел. (02) 885 61 78; 0878 817 417
E-mail: nazarov@aobg.org
ул. "Ген. Паренсов" 47 (вътрешна сграда)
През седмица в неделя от 11:00 часа, работа по "Въведение в тайната наука" на Рудолф Щайнер

СТАРА ЗАГОРА

Група "Антропос-София"

Дора Петрова, тел. (042) 643 500
Всяка сряда от 19:00 ч. - тема на годината и "Кармични отношения II".
6000 Стара Загора, ул. "К. Ганчев" 41, ет.2

Група "Рудолф Щайнер"

Веселина Велкова, тел. (042) 623 368
Всеки вторник, работа по темата на годината и "Мистериини драми".
6000 Стара Загора, ул. "К. Ганчев" 41, ет.2

Група за начинаещи

Иглика Ангелова и Йордан Димитров
тел. 0897 657 298; 0885 059 789
Всеки понеделник от 19:00 ч. работа по книгата на Рудолф Щайнер "Как се постигат познания за висшите светове".

Социална художествена терапия (арт-терапия)

Дочка Колева, тел. (042) 621 330; 0886 824 715
Два пъти месечно в четвъртък.

ТЪРГОВИЩЕ

Група по лечебна педагогика

Константин Адамов
ул. "Митрополит Андрей" 85, вх.Ж, ет.4, ап.12
тел.: (0601) 811 07; (0899) 609 516
Работа по курса по лечебна педагогика

ЯМБОЛ

Група "Светлина"

д-р Ива Манева, тел. 0887 179 057
E-mail: svetlina05@abv.bg
Всяка сряда от 18 ч. работа върху темата на годината и "календар на душата".

ФОНД за НАБИРАНЕ на СРЕДСТВА

за закупуване на

Антропософски дом в София

(към Антропософско общество в България)

ПАРИТЕПСКИ СМЕТКИ:

BGL BG24UNCR76301075590031
USD BG10UNCR76301175509595
EUR BG07UNCR76301475508630

Всички суми преведени по тези сметки както от физически, така и от юридически лица, подлежат на данъчни облекчения.

Текуща наличност: 2130 лв.

За контакти:

- Георги Акабалиев - 0878 398 509
- Александър Бояджиев - 0888 406 095

БЛАГОДАРИМ ВИ!

РЕДАКЦИОННА КОПЕГИЯ

Светла Бисерова, Веселина
Велкова, Васил Назъров

Адрес:
1000 София,
ул. „Цар Симеон“ 55
Светла Бисерова

тел.: (02) 980 84 64; 988 01 78
imeйл: vestnik@aobg.org
уебсайт: www.aobg.org

За съдържанието на публикуваните
материали, отговорност носят
единствено техните автори.